

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “ เรื่องของแม่กับฉัน ”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE “ MOTHER AND ME ”



นางสาวปิยพรรณ วนากุล
Miss Piyapan Vanagul

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71451
วัน,เดือน,ปี..... - 9 พ.ค. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ เรื่องของแม่กับฉัน ”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “ MOTHER AND ME

นางสาวปิยพรรณ วนากุล

Miss Piyapan Vanagul

ภาควิชาเทคนิคศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 22 เม.ย. 48

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัศร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 22 เม.ย. 48

(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินพันธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “เรื่องของแม่กับฉัน”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE “MOTHER AND ME”

ชื่อ

นางสาวปิยพรรณ วนากุล

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และวิดีโอ

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2547

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ.ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

สถาบันครอบครัวมักเกิดปัญหา ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่หย่าร้างกัน ด้วยปัจจัยหลายประการ ผลกระทบมักจะตกอยู่ที่ตัวเด็ก สังคมอาจมองว่าเป็นปัญหาซ้ำซาก แต่ก็ปัญหาที่ลูกต้องมารับผลกระทบที่เกิดขึ้น ภาพยนตร์ “เรื่องของแม่กับฉัน” เล่าถึงครอบครัวที่พ่อทิ้ง ลูกสาววัย 15 และแม่ไป เป็นเหตุให้แม่ได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจ จนทำให้เป็นโรคซึมเศร้า ลูกสาววัยรุ่นต้องคอยรับหน้าที่ดูแลแม่ เธอจะสามารถประคับประคองชีวิตครอบครัวและการเรียนให้ตลอดรอดฝั่งไปได้ตามลำพังอย่างไร ภาพยนตร์ถ่ายทอดความรักความผูกพันความเข้าใจระหว่างสายสัมพันธ์แม่กับลูกด้วยแนวชีวิตจริง

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้คงจะไม่สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ ถ้าหากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับข้าพเจ้าจนการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- นายสัมพันธ์ วนากุล นางปราณี พลเงิน และสมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้าทุกคน
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์
- อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่
- อาจารย์เข้มพัทธ์ ภัชรวิญญู
- อาจารย์กิตติ ศรีมณี
- ปาติดา หงส์กระจำง
- อโณทัย กิ่งพโยม
- อาจารย์อุบะ ศรีธนพรชัย
- คุณ รัชชา สามถลัถกษณ์
- คุณ ถักษณ์ อนวัช
- ณิชา ภิบาลสุข
- อนุพันธ์ บุตรเทียน
- ธนากร รูปเกลี้ยง
- เบญจมาศ กองสาร
- นรชาย กัจฉปานนท์
- เวชฐ์ จูเชิดวัฒนศักดิ์
- ผดุง สมาจาร
- แสงดาว แอศิริ
- ธนพล สาธรสันติกุล
- ดวงพร ไบพลูทอง
- อาจารย์ย้ง ดังประเสริฐ
- ภารดร รูปเกลี้ยง

นางสาวปิยพรรณ วนากุล

มีนาคม 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง

บทที่

1. บทนำ.....	1
หัวข้อโครงการ.....	1
เบื้องหลังความเป็นมา.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	1
คำจำกัดความของโครงการ.....	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
ขอบเขตโครงการ.....	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
แหล่งข้อมูลเบื้องต้น.....	3
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (Short film).....	4
2.2 การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	7
2.3 ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)	9
2.4 โรคซึมเศร้า (Depression).....	10
สรุปข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครจากทฤษฎี.....	12
3. บทภาพยนตร์.....	13
3.1 ประเด็น.....	13
3.2 โครงเรื่องย่อ.....	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ลักษณะตัวละคร.....	13
3.4 ขั้นตอนการพัฒนาบท.....	14
4. ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำ (Pre – Production).....	41
4.1 ศึกษามโนทัศน์.....	41
4.2 คัดเลือกนักแสดงและการฝึกซ้อมนักแสดง.....	41
เอกสารคัดเลือกนักแสดง.....	42
4.3 การวางแผนการถ่ายทำ(Shooting plan).....	45
4.3.1 มโนทัศน์ฉบับถ่ายทำ.....	45
4.3.2 มโนทัศน์ (Story board)	51
4.3.3 การจัดแสง (Lighting).....	58
4.3.4 การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ(Script breakdownและCall sheet).....	59
Script breakdown.....	60
Call Sheet.....	64
4.4 หาด้านที่ถ่ายทำและกำกับศิลป์.....	67
4.5 การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์(Budget).....	70
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production).....	72
5.1 การแสดง(Acting).....	73
5.2 งานถ่ายทำภาพยนตร์(Cinematography).....	75
Continuity report.....	77
5.3การจัดการ(Production manager).....	80
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production).....	82
6.1 รูปแบบของการตัดต่อ.....	82
6.2 การตัดต่อลำดับเสียง(Sound Post – Production).....	84
6.3 การตัดต่อดิจิทัลวิดีโอ.....	85
7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	86
7.1 ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ(Pre – Production).....	86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ(Production).....	87
7.3 ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	88
ภาคผนวก.....	89
บรรณานุกรม.....	97
ประวัติผู้เขียน.....	98



สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

4.1 ตัวละครหลัก(แม่).....	43
4.2 ตัวละครหลัก(ชัน).....	44
4.3 บทภาพ.....	52
4.4 แผนผังการวางไฟ.....	58
4.5 ภาพแฟลตจากการค้นหาสถานที่.....	67
4.6 ภาพภายในแฟลตของชัน.....	68
4.7 ฉากหน้าโรงพยาบาล.....	69
4.8 ฉากภายในโรงพยาบาล.....	69
6.1 รูปแบบการตัดต่อ.....	82
7.1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่องของแม่กับชัน.....	90

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “เรื่องของแม่กับฉัน”

เบื้องหลังความเป็นมา

การที่ครอบครัวแตกแยก ทุกฝ่ายได้รับผลกระทบด้วยกันทั้งนั้น ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข หลายครั้งที่เด็กต้องเสียนาคตเพราะเรื่องแบบนี้ หลายครั้งที่ผู้ใหญ่ต้องเสียผู้เสียคนเพราะเรื่องนี้ ในครั้งนี้ข้าพเจ้าจึงอยากถ่ายทอดหนังที่จะสะท้อนให้เห็นถึงครอบครัวที่เผชิญกับความล้มเหลว โดยอีกฝ่ายไม่สามารถทำใจได้จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น โดยฝ่ายผู้เป็นมารดาต้องเสียสติ เพราะคนรักที่จากไปมีคนอื่น ทำให้ผู้เป็นลูกต้องคอยดูแลมารดาซึ่งไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ มันเป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัสที่เด็กวัยเพียง 15 ปีต้องรับภาระ ซึ่งส่งผลต่อจิตใจของเด็ก แต่ด้วยความรักเธอจึงพยายามฟันฝ่าอุปสรรคให้ผ่านพ้นไปได้

ลักษณะของโครงการ

เป็นโครงการศึกษาเฉพาะกรณีในการกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงครอบครัวที่เผชิญกับความล้มเหลว จนทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับทั้งตัวเด็กและผู้ใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำจำกัดความของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เพื่อสะท้อนปัญหาครอบครัว

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เป็นภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาครอบครัวที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อทุกฝ่าย
2. แสดงให้เห็นถึงเรื่องของการยอมรับ เข้าใจ ในสิ่งที่คนที่เรารักเป็น
3. สะท้อนสภาพปัญหาครอบครัวที่แตกแยก เนื่องจากบิดาทิ้งร้าง
4. ต้องการให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแรงบันดาลใจสำหรับคนที่เกิดปัญหาครอบครัวว่ายังมี

ทางออกและยังไม่สายเกินไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดความชำนาญในการกำกับภาพยนตร์และการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน
2. เนื้อหาและเรื่องราวในภาพยนตร์ จะสามารถให้แง่คิดแก่ผู้ชมในเรื่องของปัญหาครอบครัวได้
3. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวและเสนอแนวทางการแก้ปัญหาของวัยรุ่นที่เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก

ขอบเขตของโครงการ

กำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิต เรื่อง “เรื่องของแม่กับฉัน” ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัลวิดีโอ xl 1 ความยาวประมาณ 12 นาที

แนวทางบรรลุป้าหมาย

1. ศึกษาข้อมูลของผู้ที่มีอาการป่วยทางจิตด้วยโรคซึมเศร้า ว่าคนเหล่านี้มีพฤติกรรมอย่างไรและเกิดโรคแบบนี้ขึ้นได้จากสาเหตุใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. รวบรวมข้อมูลของโรคซึมเศร้าและเด็กที่ครอบครัวแตกแยก เพื่อคัดส่วนสำคัญออกมาเป็นบทภาพยนตร์
3. คัดเลือกนักแสดงตามบทบาท โดยอาศัยความคล้ายคลึงของคาร์แรกเตอร์ที่กำหนดไว้ ทั้งลักษณะภายนอกและความต้องการภายในของตัวละคร
4. ติดต่อหาสถานที่ถ่ายทำ โดยเลือกให้ตรงกับบทที่วางไว้ คือแฟลตชนชั้นปานกลาง และสถานที่เอื้อต่อการถ่ายทำ
5. ทดสอบการแสดงเบื้องต้นของนักแสดงหลัก

แหล่งข้อมูลเบื้องต้น

1. หนังสืออ้างอิง
 - เฉลิมเกียรติ ผิวเนียน , หนังสือ จิตวิทยาเบื้องต้น , สำนักพิมพ์ สมิต , 2544
 - พรประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ , การผลิตภาพยนตร์ขั้นสูง , กรุงเทพมหานคร ; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พ.ศ.2542
 - รักคันต์ วิวัฒน์สินอุดม , คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545
2. บทสัมภาษณ์
 - เด็กอายุ 17 ปี , ลักษณะปัญหาครอบครัวแตกแยกที่เกิดขึ้น ; โดย ปิยพรรณ วนากุล , กรุงเทพมหานคร
 - หัวหน้าพยาบาลแผนกจิตเวช คุณ วีรวรรณ ไชยมงคล , จำแนกอาการของผู้ป่วยทาง ระบบประสาท ; โดย ปิยพรรณ วนากุล (ทางโทรศัพท์) , โรงพยาบาลบ้าน สมเด็จ , กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (SHORT FILM)

ภาพยนตร์สั้น ในความหมายที่เชื่อถือตามธรรมเนียม คือ ภาพยนตร์ที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที มีรูปแบบหรือสไตล์ที่หลากหลาย ทั้งที่ใช้ในการแสดงสด (live action film) หรืออนิเมชัน (animated film) การกำหนดความยาวของหนังสั้นด้วยเวลาที่แน่นอน เพราะเนื่องจากหนังที่มีความยาวเกินกว่า 30 นาที จะมีรูปแบบของการเข้าถึงตัวละครและโครงเรื่องต่างจากหนังสั้นที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที หนังที่มีความยาวตั้งแต่ 30-60 นาที จะมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนกว่าในการกำกับอารมณ์คนดู ภาพยนตร์สั้นมีเวลาจำกัดในการเล่าเรื่องไม่สามารถทอดอารมณ์หรือเล่นอารมณ์กับคนดูได้มากนักจึงต้องเข้าถึงตัวละครอย่างรวดเร็วและทำโครงเรื่องให้ง่าย ไม่ซับซ้อนเพื่อให้คนดูเข้าใจเรื่องได้ในเวลาที่จำกัด

ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์สั้น¹

การสร้างภาพยนตร์สั้นมีปัจจัยสำคัญที่ควรคำนึงดังนี้

1. ความยาว (length)

ความยาวของภาพยนตร์สั้นมักเป็นปัญหาสำหรับผู้กำกับมือใหม่เสมอ กฎเกณฑ์ความยาวของหนังสั้นนั้นไม่แน่นอน ในปัจจุบันมักมีความยาวตั้งแต่ 1-30 นาที แต่อย่างไรก็ตาม ความยาวของภาพยนตร์สั้นคือความพอดีและลงตัว ซึ่งความพอดีหรือลงตัวนี้อยู่ที่ภาพยนตร์สามารถ

¹ รักษ์านต์ วิวัฒน์สินอุดม , กนสร้าง , สร้างหนัง หนังสั้น , กรุงเทพมหานคร ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พ.ศ. 2545
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอบสนองเรื่องได้อย่างดีแล้วหรือยัง ทั้งหมดจึงขึ้นอยู่กับผู้กำกับที่จะตัดสินใจว่าการเล่าเรื่องเกินหรือว่าพอดีแล้ว ซึ่งส่งผลต่อภาพยนตร์ว่าจะอี้อาด ซ้ำ หรือเร็วจนเกินไปจนไม่สามารถเข้าใจได้

2. แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหรือความคิดหลักของเรื่อง เป็นศูนย์กลางของความคิดหลักที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ทั้งหมดที่ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการสื่อสารกับคนดู หรือต้องการบอกคนดู ซึ่งความคิดหลักนี้เป็นเหมือนตัวยึดเรื่องราวทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน

แก่นของเรื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างภาพยนตร์จึงต้องมีแก่นเรื่องเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสารที่เราต้องพยายามเข้าถึงคนดูให้ได้ จึงจะทำให้ผลงานนั้นเกิดคุณค่าขึ้น

ในภาพยนตร์บันเทิงทั่วไปอาจจะมีมากกว่า 1 ความคิดหลัก และมีความคิดรองเป็นตัวเสริมความคิดหลักให้มีความหนักแน่นและชัดเจนขึ้น แต่ในภาพยนตร์สั้นควรมีความคิดหลักเพียงประการเดียวมิฉะนั้นจะทำให้เรื่องซับซ้อนและต้องใช้วิธีเล่าเรื่องแบบหนังบันเทิงที่มีความยาวทั่วไป อย่างไรก็ตามหนังทุกเรื่องบางครั้งก็ไม่จำเป็นต้องมีแก่นเรื่องหรือความคิดหลักเสมอไปทุกเรื่อง หรือมีแต่ไม่เน้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาตามความเหมาะสมของผู้กำกับและที่สำคัญผู้กำกับต้องระลึกเสมอว่าความคิดหลักของเรื่องไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับคนดูเสมอไป แต่ให้คนดูได้มีโอกาสไตร่ตรองสำรวจความคิดเห็นของตนเองด้วย

3. ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้ง เป็นการกำหนดความต้องการหรือเป้าหมายให้ตัวละครแล้วสร้างอุปสรรคให้กับตัวละครแก้ปัญหาหรือพยายามบรรลุเป้าหมายนั้น หมายความว่าตัวละครต้องพบกับอุปสรรคคอยขัดขวางและจำเป็นต้องเอาชนะอุปสรรคนั้นๆ เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้

การสร้างความขัดแย้งในภาพยนตร์นั้น คนเขียนบทต้องเริ่มที่การวางประเด็นของเรื่องไว้ล่วงหน้าก่อนจะลงมือเขียนบท เป็นประโยคหลักสำคัญ ซึ่งหมายถึงการวางประเด็นประโยคสั้นๆ ไม่เกินหนึ่งประโยค เพราะหากยาวๆ จะทำให้สับสน

ความขัดแย้งมีความสำคัญมากในบทภาพยนตร์ เพราะหากปราศจากความขัดแย้งก็จะไม่เกิดตัวละคร หากปราศจากตัวละครก็จะไม่เกิดแอ็คชั่น หากปราศจากแอ็คชั่นก็จะไม่มีเรื่องราว หากปราศจากเรื่องราวก็จะไม่มีบทภาพยนตร์ (syd field, 1994)

4. เหตุการณ์เดียว (One Primary Event)

ภาพยนตร์สั้นมีข้อจำกัดเรื่องของเวลาในการดำเนินเรื่อง ดังนั้นเนื้อเรื่องจึงควรง่ายและไม่ซับซ้อน เหตุการณ์หลักเกิดขึ้นเพียงเหตุการณ์เดียวเพื่อให้เหมาะสมกับเวลา และสามารถสื่อสารให้คนดูเข้าใจได้โดยง่าย มิฉะนั้นเรื่องราวจะซับซ้อนจนทำให้ไม่สามารถเล่าได้ในเวลาที่จำกัด

5. ตัวละครเดียว (One Major Character)

ตัวละครในภาพยนตร์คือ การแสดงของคนที่มีลักษณะบุคลิกของคนตามที่เราเลือกไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการแสดง ตัวละครมีมุมมองหรือวิธีมองโลก หมายถึงวิสัยทัศน์หรือวิธีที่ตัวละครมองโลกในแง่มุมต่างๆ

ตัวละครและเหตุการณ์มีความสำคัญ เพราะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์จะใช้เล่าผ่านตัวละคร คนดูไม่ต้องการเห็นเพียงตัวละครพูดกันไปมาเท่านั้น แต่คนดูต้องการรู้แง่มุมต่างๆ ของตัวละคร จิตใจ ความรู้สึกนึกคิด ว่าทำไมตัวละครจึงต้องทำเช่นนั้น มีแรงจูงใจอะไร คนดูจะมีความรู้สึกและอารมณ์ร่วมไปกับตัวละคร

ในหนังสั้นทั้งทั่วไปที่มีความยาวประมาณ 2 ชั่วโมง โดยปกติมีตัวละครหลัก 3-5 ตัว บางเรื่องใช้ 6-7 ตัวก็มี แต่ว่าในภาพยนตร์สั้นใช้ตัวละครหลักเพียงตัวเดียว และจะต้องมีความน่าสนใจเท่ากับตัวละครในหนังสั้นทั้ง เนื่องจากในหนังสั้นมีเวลาจำกัด ไม่มากพอในการพัฒนาโครงเรื่องที่ซับซ้อน มีตัวละครมากมาย เรื่องสั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยตัวละครหลักเพียงตัวเดียวที่ไปสัมพันธ์กับตัวละครหรือปัญหาอื่นๆ

6. ความต้องการ (Need & Want)

ความต้องการของตัวละคร คือสิ่งที่ตัวละครอยากเอาชนะ อยากได้ ต้องการให้ได้มา ต้องการบรรลุในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระหว่างเนื้อหาของเรื่องราว

เราต้องกำหนดความต้องการของตัวละครตั้งแต่ออกการเขียนบท โดยกำหนดว่าอะไรคือความต้องการของตัวละคร ความต้องการจะเป็นตัวผลักดันผ่านแอ็คชั่นของตัวละคร จากนั้นจึงสร้างอุปสรรคขัดขวางความต้องการนั้น เรื่องราวจึงมีความกดดันทางด้านอารมณ์เพราะมีความขัดแย้ง ขัดแย้งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่าเรื่องจึงควรระลึกถึงเสมอว่าการละครคือความขัดแย้ง ความต้องการนี้จะช่วยทำให้โครงเรื่องพัฒนาไปในทิศทางที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นก่อนลงมือเขียนบทควรตั้งคำถามก่อนเสมอว่าตัวละครต้องการอะไร ทำไมจึงต้องเป็นเช่นนั้น และอะไรเป็นแรงจูงใจ เพื่อนำไปใช้อธิบายตัวละครหลักและเพื่อจะไปใช้สร้างเป็นโครงสร้างของบทภาพยนตร์ต่อไป

7. โครงสร้างของบท (Structure)

โครงสร้างของบทเป็นรูปแบบในการเขียนบทภาพยนตร์ที่จะช่วยยึดปัจจัยที่สำคัญของการเล่าเรื่องเข้าไว้ด้วยกัน โครงสร้างจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับทั้งหมด ส่วนย่อยๆที่เป็นองค์ประกอบคือ แอ็คชั่น ตัวละคร ฉาก ซีเควนซ์ องก์ I II III เหตุการณ์ สถานการณ์ คนตรี สถานที่ ฯลฯ ทั้งหมดล้วนสร้างขึ้นมาเป็นเรื่องนั่นเอง ดังนั้น โครงสร้างจึงเป็นตัวยึดทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกันเป็นทั้งหมด

8. ปุ่มหลัง (Back-story)

ปุ่มหลังของเรื่อง คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าภาพยนตร์จะเปิดเรื่องขึ้น ปุ่มหลังจะมีความสัมพันธ์กับความต้องการของตัวละครที่คนเขียนบทต้องรู้ล่วงหน้าก่อนลงมือเขียนบท แต่ไม่จำเป็นต้องอยู่ในบท ทั้งนี้เพื่อการช่วยสร้างความเป็นมาที่น่าเชื่อถือให้กับตัวละครในช่วงปัจจุบันที่ปรากฏขึ้นในเรื่อง

2.2 การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์²

ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้รับผิดชอบตลอดงานผลิต มีหน้าที่ตั้งแต่การตัดสินใจในเรื่องการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ เช่น คัดเลือกนักแสดง ทีมงาน สถานที่ถ่ายทำ เป็นต้น เป็นผู้รักษาความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นไปในทางเดียวกันทั้งหมด ผู้กำกับต้องมีการตัดสินใจที่รอบคอบและเด็ดขาดสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดี เพื่อที่จะทำให้ดำเนินการถ่ายทำให้มีประสิทธิภาพตลอดจนจัดการกับงานหลังการถ่ายทำได้อย่างเสร็จสมบูรณ์

² พรประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พ.ศ.2542
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภายใต้การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติของผู้กำกับ

จะต้องเป็นผู้ที่รู้จักวิธีในการสร้างสรรค์งานออกมาได้อย่างสมบูรณ์ และนำทฤษฎีทางภาพยนตร์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีคุณภาพเพราะตัวผู้กำกับจะต้องทำหน้าที่เล่าเรื่องให้เข้าใจเพราะว่าผู้กำกับเป็นผู้ที่เข้าใจบทภาพยนตร์อย่างแท้จริง รู้จักวิธีการทำงานระหว่างนักแสดงแต่ละคน รู้จักวิธีการร่วมงานกับทีมงานและสร้างความเชื่อถือในการทำงาน ต้องมีความรอบคอบและความเด็ดขาดในการตัดสินใจ มีความตั้งใจ มุ่งมั่น ในการทำงาน

ผู้กำกับกับบทภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์ส่วนใหญ่ เกือบทุกคนจะต้องตัดสินใจใส่ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองลงไปในทุกผลงาน อย่างน้อยที่สุด คือเลือกนักแสดง ทีมงาน สถานที่ สไตล์ของภาพ อย่างไรก็ตาม เหนืออื่นใดผู้กำกับจะให้ความสำคัญกับบทภาพยนตร์มาก มักจะเป็นผู้เขียนเอง หรือเอามาเขียนปรับปรุงใหม่ เพื่อที่จะเห็นความเป็นส่วนตัวของตนเองลงไปในงาน และเพื่อความแน่ใจของตนเองว่าการเขียนบทในร่างแก้ไขสุดท้ายจะสามารถเล่าเรื่องได้ดีที่สุด

บทภาพยนตร์แสดงถึงเหตุการณ์ ที่ต้องถ่ายทอดออกไปเป็นภาพการเล่าเรื่องที่เหมาะสม โดยมีแก่นเรื่อง แนวความคิดซ่อนเร้นอยู่ภายในเรื่อง และเมื่อใดก็ตามที่บทภาพยนตร์ต้องแก้ไข ผู้กำกับต้องเป็นผู้ลงมือปรับปรุงโดยใช้ความชำนาญของตนเองเข้าไปจัดการ ตั้งแต่การแก้ไขปรับปรุงบทพูดเล็กๆ น้อยๆ ไปจนถึงการเปลี่ยนโครงสร้างของเรื่อง และถ้าหากผู้กำกับต้องการให้บทภาพยนตร์ทำงานง่ายขึ้นก็อาจต้องเตรียมภาพการถ่ายทำทุกช็อตไว้ เรียกว่าการเขียนบทถ่ายทำ หรือ shooting script ซึ่งในกระบวนการนี้ต้องใส่ตัวเลขกำกับทุกช็อตเพื่อแตกบทย่อยออกมาให้ชัดเจน เมื่อขั้นตอนนี้เสร็จสมบูรณ์ นั้นหมายถึงงานการเตรียมการถ่ายทำสามารถเริ่มต้นได้นั่นคือการทำ “strip board”, การคำนวณงบประมาณ การทำตารางการถ่ายทำ

ปัจจัยสำคัญของการพัฒนาบทภาพยนตร์ที่นอกเหนือจากเนื้อหาและโครงสร้างแล้ว สถานที่ที่ถ่ายทำหรือนักแสดงก็เป็นแรงจูงใจของผู้กำกับได้ เช่น ในขณะที่เลือกหาสถานที่ที่ถ่ายทำก็อาจมีการคิดฉากที่มีลักษณะพิเศษมากขึ้น เช่นเดียวกับนักแสดงเมื่อมีการซ้อมอ่านบทภาพยนตร์ผู้กำกับอาจพบบางสิ่งบางอย่างในตัวนักแสดงมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับนักแสดงมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ภาพยนตร์แนวชีวิต (Drama)

ภาพยนตร์ชีวิตเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวมนุษย์มากที่สุดเพราะเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความจริงที่สามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้ ทำให้ทุกคนที่ดูภาพยนตร์แนวชีวิตก็เหมือนกับการส่องกระจกมองตัวเอง การมองเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์นั้น ทำให้คนดูรู้และเข้าใจมนุษย์ด้วยกันเองมากขึ้นและสามารถนำข้อคิดที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองอย่างมีความสุข

เมื่อใครก็ตามที่ได้ชมภาพยนตร์แนวชีวิต ก็สามารถเข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครได้ดีเพราะเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องราวที่คุ้นเคย หรือเคยประสบพบเจอมาก่อนในชีวิต จุดประสงค์ในการนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์แนวชีวิตนั้น เน้นที่การเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และจิตใจของตัวละครอย่างลึกซึ้งนั่นเอง

ลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิตถูกจำแนกมาจากภาพยนตร์แนวอื่นๆ ด้วยเนื้อหาและเรื่องราวของภาพยนตร์เป็นหลัก แต่ด้วยเรื่องราวที่สะท้อนชีวิตมนุษย์นั้นทำให้มักจะคาบเกี่ยวกับภาพยนตร์แนวอื่น ๆ ด้วยเช่น ภาพยนตร์ชีวิต – ตลก (Drama - comedy) , ภาพยนตร์ชีวิตเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก (Drama - romantic) เป็นต้น

ภาพยนตร์แนวชีวิตพอจำแนกลักษณะออกได้ดังนี้

1. เนื้อหาจะเกี่ยวกับปัญหาชีวิตของตัวละครที่ต้องเผชิญ เป็นการเล่าถึงชีวิตจิตใจและอารมณ์อย่างลึกซึ้ง และการเข้าถึงตัวละครในทุก ๆ ด้าน จนเกิดความสะท้อนอารมณ์ต่อคนดู
2. เหตุการณ์หรือปัญหาต่างๆ ที่ตัวละครพบมักมีความยุ่งยากซับซ้อน น่าสงสัย คนดูจะเอาใจช่วยตัวละครเพื่อให้หลุดพ้นสิ่งต่าง ๆ
3. มีความสมจริงตามธรรมชาติ มีเหตุผล แต่มีการปรับปรุงเพิ่มเติมซึ่งไม่เกินความจริง
4. ผลของเนื้อเรื่องจะกล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์กับตัวละครเพียงกลุ่มหรือคนใดคนหนึ่ง มีผลต่อการดำเนินชีวิตที่คนดูรับรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
5. อาจมีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพ ให้คนดูตีความหมายที่แฝงในจิตใจของตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. มีการใช้ภาพตัดต่อที่ยืด – หดเวลา (Timing) ของแต่ละซีน ต่างไปจากเวลาจริงซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อคนดูระยะเวลาของเรื่องมีการสลับเหตุการณ์ความคิดคำนึงความฝันและความทะเยอทะยาน มีความเกินมนุษย์หรือบางครั้งก็มีการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

7. มุมกล้องและขนาดภาพมีความหลากหลาย ให้คนดูเป็นผู้เฝ้าสังเกตการณ์ ร่วมอยู่ในเหตุการณ์และเข้าถึงตัวละครในทุก ๆ ด้าน

8. การจัดแสง มีการปรับแต่งเพื่อให้ผลทางอารมณ์ความรู้สึกของคนดู มีความสวยงามเกินจริงเล็กน้อย แต่ยังยึดหลักความเป็นจริงเอาไว้ เสริมสร้างบรรยากาศภายในฉากให้มากขึ้น

9. ใช้เทคนิคการตัดต่อเข้าเพื่อเน้นอารมณ์ให้กับคนดู มีการใช้ “Montage” ในการกระตุ้นอารมณ์คนดูอย่างชัดเจน เนื่องจากในบทภาพยนตร์ได้กล่าวถึงบุคคลที่เป็นโรคซึมเศร้า

10. จากการได้ดูสูญเสียคนรักไปจึงทำให้เกิดความรู้สึกเสียใจอย่างรุนแรงจนกระทั่งเกือบต่อจิตใจของตัวละคร ซึ่งทำให้เป็นโรคซึมเศร้า ด้วยเหตุนี้ จึงต้องศึกษาข้อมูลและพฤติกรรมของผู้ป่วยโรคนี้เพื่อให้ได้บทภาพยนตร์ที่สมจริงไม่บิดเบือนข้อมูลซึ่งถือเป็นข้อเท็จจริง โดยได้ไปติดต่อขอสัมภาษณ์กับพยาบาลที่โรงพยาบาลที่รักษาโรคเกี่ยวกับประสาทเฉพาะทาง และได้เข้าไปสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยที่เป็น โรคซึมเศร้าเพื่อให้ได้ข้อมูลจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลจริงที่จะนำไปใช้ในบทภาพยนตร์

จากการที่ได้ไปสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยโรคนี้ทำให้ได้เห็นว่าผู้ป่วยกลุ่มนี้จะชอบนั่งนิ่งอยู่เป็นเวลานานมากในรายที่เป็นในขั้นรุนแรงด้วยแล้ว จะสามารถนั่งอยู่ได้เป็นวันๆ โดยที่ไม่ทำกิจกรรมใดๆ เลย ซึ่งถ้าไม่มีพยาบาลคอยดูแลให้รับประทานข้าว ผู้ป่วยเหล่านี้ก็จะไม่ทานข้าวได้เลยทั้งวัน บางรายก็ปล่อยให้ถ่ายออกมาเรื้อราเลยก็มี ซึ่งข้อมูลตรงส่วนนี้สามารถนำไปใช้ในพฤติกรรมของตัวละครได้ โดยเป็นพฤติกรรมเบื้องต้นของโรคนี้ ซึ่งจากการศึกษาจากข้อมูลของโรคนี้ หลังจากที่มีผู้ป่วยมีพฤติกรรมเช่นนี้ก็สามารถที่จะพัฒนาไปยังพฤติกรรมอื่นได้ในบางราย

2.4 โรคซึมเศร้า (Depression)³

กล่าวกันว่าเป็นปัญหาทางจิตที่รู้จักกันมากที่สุด ส่วนใหญ่เราจะรู้จักและคุ้นเคยกับความรู้สึกซึมเศร้าอย่างเบาบางอยู่บ้าง การสูญเสียหรือผิดหวัง ในความรัก ในเรื่องเรียน หรือ การงาน พบว่าอะไรผิดพลาดไปหมด ดูเหมือนไม่มีอะไรดีขึ้น ทำให้บุคคลรู้สึกท้อแท้ เศร้าสลด ความรู้สึก

³ เกลิมเกียรติ ผิมเนียน หนังสือ จิตวิทยาเบื้องต้น กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ สมิตี พิมพ์ครั้งที่สาม, พ.ศ.2544
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึมเศร้าเช่นนี้จัดเป็นปกติ และมักจะหายภายใน 2-3 สัปดาห์ อย่างไรก็ตาม ถ้าความรู้สึกเศร้าเกิดขึ้นอย่างรุนแรง และกินเวลาหลายเดือนหรือหลายปี จะจัดว่าเป็นโรคซึมเศร้า

อาการซึมเศร้านำจะนำไปสู่การฆ่าตัวตาย ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ที่ฆ่าตัวตาย จะเป็นผู้ที่มีอาการซึมเศร้า แม้อาการซึมเศร้าจะรักษาได้ผลมากที่สุด กว่าความผิดปกติทางจิตแบบอื่นๆ แต่เป็นที่น่าสนใจสำหรับผู้มีอาการรุนแรงจำนวนมากไม่มีใครทราบและไม่ได้รับการรักษาโดยทั่วไป ผู้ที่มีอาการซึมเศร้าจะมองตัวเองในแง่ลบ คำหั้นตัวเอง รู้สึกว่าตนเองไร้ค่าและสิ้นหวัง จะเชื่องซึม เบื่อหน่าย เกลื่อนใจ หว้างๆ พลังกำลังและความสนใจลดลง ผู้มีอาการในขั้นรุนแรงอาจไม่เคลื่อนไหวเลย เป็นชั่วโมง และมีสีหน้าทุกข์ระทม อาจเบื่ออาหาร บางคนน้ำหนักลดลงอย่างมาก นอนหลับยาก และร้องไห้ฟูมฟาย

สำหรับผู้ที่มีอาการซึมเศร้า พบว่าส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกที่โต้ตอบต่อสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความทุกข์ใจ เช่นการสูญเสียคนรัก การล้มละลาย อย่างไรก็ตาม พบว่าผู้ที่มีอาการซึมเศร้าบางรายหาสาเหตุที่ชัดเจนไม่ได้ มักมีอาการเรื้อรังตลอดชีวิต ในบางรายจะมีอาการเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาตรงกันข้ามคือจากอาการซึมเศร้า ไปสู่อาการดีใจอย่างท่วมท้น อาจอะอะก้ำกั้ว อาจร้องตะโกน วิ่งจากกิจกรรมหนึ่งไปสู่อีกกิจกรรมหนึ่ง โดยไม่รู้สึเหนื่อยเหนื่อย ไม่สนว่าใครคิดยังไงกับตนการมีอาการเปลี่ยนไปมาระหว่างโรคซึมเศร้าและอาการดีใจอย่างท่วมท้นเรียกว่าbipolar disorder

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เหตุโรคซึมเศร้าวว่า บุคคลที่ได้รับการตอบสนองในขั้นปากมากหรือน้อยเกินไป จะขึ้นอยู่กับการได้รับการยอมรับให้คุณค่าจากผู้อื่นเป็นอย่างมากเมื่อเป็นผู้ใหญ่มาเผชิญกับการสูญเสีย เช่น การจากไปของคนรัก ไม่ว่าจะจากการตายหรือถูกทอดทิ้ง จะเกิดความโกรธผู้ที่จากไปในระดับจิตไร้สำนึก แต่ความโกรธจะไม่แสดงออกโดยตรง กลับหันไปสู่ตนเอง นำไปสู่การตำหนิตัวเอง และเกลียดตัวเอง

นอกจากนี้มีคำอธิบายเชิงสรีระไว้ว่า ผู้มีอาการซึมเศร้าจะเกิดจากการไม่สมดุลของสารเคมีในสมอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีอาการป่วยแบบ bipolar disorder อาการ mania เป็นผลมาจากการมีสารเคมีบางประการในระดับสูงเป็นอย่างมาก และพบแนวโน้มว่าการไม่สมดุลทางชีวเคมีของร่างกาย เกี่ยวข้องกับการสืบทอดทางชีววิทยาของครอบครัว ซึ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมและพบว่า bipolar disorder ด้วยยาที่มีประสิทธิภาพสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครจากทฤษฎี

จากการหาข้อมูลและสังเกตพฤติกรรมจึงรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจในส่วนต่างๆ แจกแจงออกมาดังนี้

พฤติกรรมของตัวละคร แม่

จากบท แม่เป็นผู้ที่สูญเสียความรัก ซึ่งเป็นสาเหตุที่พบได้มากที่สุดในการเป็นโรคซึมเศร้า โดยในตอนแรกก็จะให้ตัวละครมีพฤติกรรมของคนเป็นโรคนี้ในช่วงแรกคือสามารถนั่งอยู่เฉยไม่เคลื่อนไหวเป็นเวลานานหลายชั่วโมง แต่ตอนหลังด้วยความที่ตัวละครเสียใจมาก จึงทำให้ก้าวข้ามจากพฤติกรรมซึมเศร้าไปเป็นอาการ bipolar disorder ซึ่งตัวละครจะเกิดพฤติกรรมที่แปลกแยกมากขึ้น และไม่สนใจสิ่งรอบตัว ซึ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อลูกของเธอซึ่งกำลังอยู่ในวัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ที่ต้องดูแลทั้งชีวิตวัยรุ่นและเรื่องเรียน เด็กจะต้องรับภาระดูแลแม่และเรื่องภายในบ้านเพิ่มอีก ซึ่งทำให้เด็กไม่สามารถรับไหว ที่ต้องดูแลแม่ที่เสียสติและรับผิดชอบเรื่องการเรียนของตนเองอีกด้วย

พฤติกรรมตัวละคร ชัน ลูกสาววัยรุ่น

ในบท ชันจะเป็นเด็กที่ต้องเผชิญกับปัญหาครอบครัวแตกแยก ซึ่งจะนำเสนอโดยมองผ่านมุมมองของเด็ก ซึ่งไม่เข้าใจ และ ไม่รู้เหตุผลของผู้ใหญ่ เด็กจะรู้สึกเพียงว่าตัวเองต้องรับภาระด้วย ซึ่งเด็กที่เกิดในครอบครัวที่มีปัญหาพ่อแม่หย่าร้าง มักจะไม่รู้เหตุผลของผู้ใหญ่ แต่จะต้องมารวมรับผิดชอบด้วย ซึ่งในบทชันจะต้องรับภาระดูแลแม่ซึ่งมีอาการป่วยทางจิตทำให้เธอรู้สึกว่าเป็นภาระที่เธอเกินจะรับไหวเพราะเธอต้องสูญเสียชีวิตวัยรุ่นที่ได้เที่ยวเล่นกับเพื่อนและภาระหน้าที่ที่เธอต้องเรียนหนังสือให้จบ แต่ในที่สุด ชันก็จะสามารถผ่านปัญหาดรจนนั้นมาได้ เพราะความรักที่มีให้กับแม่ของเธอ

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

หลังจากรวบรวมข้อมูลได้แล้วขั้นตอนต่อไปคือการนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นบทภาพยนตร์ ในขั้นตอนแรกเริ่มจากการกำหนดโครงเรื่องเพื่อเป็นหลักในการเขียนบทให้ชัดเจน

3.1 ประเด็น

เราควรยอมรับในตัวคนและสิ่งที่คนรักเราเป็น

3.2 โครงเรื่องย่อ

ชั้นเด็กหญิงวัย 15 ครอบครัวของเธอแยกทางกันโดยผู้เป็นพ่อเป็นฝ่ายทิ้งเธอและแม่ไป ชั้นต้องคอยดูแลแม่ เนื่องจากแม่ได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจ จึงทำให้เสียสติไป ชั้นต้องดูแลทั้งเรื่องเรียนและเรื่องแม่ของเธอ แต่ด้วยวัยเพียงแค่ 15 เธอจะสามารถผ่านพ้นวิกฤตนี้ไปได้หรือไม่ และยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นกับแม่ของเธอได้หรือเปล่า

3.3 ลักษณะตัวละคร

ราตินี แม่ของชั้น อายุ 37 ปี มีอาชีพเป็นช่างตัดเสื้อ อาศัยอยู่ในแฟลตที่กรุงเทพ กับสามีและลูกอายุ 15 ปี แต่เธอกับสามีชอบมีปากมีเสียงกันเป็นประจำจึงทำให้พ่อของชั้นทิ้งเธอกับชั้นไป ซึ่งเหตุการณ์ในครั้งนี้ทำให้เธอเสียใจเป็นอย่างมาก จนกระทั่งทำให้เธอป่วยทางจิต เป็นโรคซึมเศร้า และทำเรื่องมากมายจนทำให้ลูกสาวของเธอ ชั้น ต้องคอยรับภาระดูแลเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัน เด็กหญิงมัธยมปลายวัย 15 ปี รักแม่ และคอยดูแลแม่เสมอ จนกระทั่งพ่อกับแม่ของเธอ แยกทางกันจึงทำให้แม่ของเธอป่วยทางจิตซึ่งทำให้เธอต้องรับภาระทั้งเรื่องเรียนและเรื่องที่แม่เธอ ก่อขึ้นระหว่างที่ป่วยทางจิต จนทำให้เธอไม่สามารถควบคุมความรู้สึกที่ทั้งเบื่อและอึดอัด ซึ่งทำให้ เธอพูดจารุนแรงกับแม่ที่ป่วยทางจิตจนทำให้แม่ของเธอป่วยมากขึ้นกว่าเดิม

3.4 ขั้นตอนการพัฒนาบท

ในขั้นตอนการพัฒนาบทเริ่มต้นจาก การที่เด็กผู้หญิงคนหนึ่งต้องรับภาระหลายอย่างใน ชีวิต นี่คือโจทย์ที่ตั้งเอาไว้ จากนั้นจึงนึกถึงว่าในชีวิตวัยรุ่นมีอะไรบ้างเป็นสิ่งที่ต้องทำและ รับผิดชอบ เช่น เรื่องเรียน เรื่องเพื่อน เรื่องเที่ยว นี่คือสิ่งที่เด็กวัยรุ่นทั่วไปทำกัน แต่ด้วยตัวละครตัว นี้ต้องมีการเพิ่มขึ้นอีก คือแม่ที่ป่วยเป็นโรคจิต เพราะฉะนั้น กิจกรรมเหล่านั้นของเขาก็จะต้องเกิด ปัญหาในที่สุด และบทสรุปตอนท้ายก็จะต้องทำให้รู้ว่าความรักที่มีให้แม่ลูกจะสามารถทำให้ตัว ละครผ่านพ้นวิกฤตเหล่านั้นไปได้ในที่สุด

โครงเรื่องที่วางไว้สามขั้นตอน

1. เปิดเรื่อง ชีวิตวัยรุ่นที่เป็นปกติของชัน และครอบครัวที่เพิ่งแตกแยก
2. ดำเนินเรื่อง แม่เริ่มเสียสติชันต้องรับภาระมากมาย จนทำให้ขาดชีวิตวัยรุ่นและการ เรียนเสีย จนต้องระบายออกมา และแม่ต้องเข้าโรงพยาบาลเพื่อรักษาอาการป่วยทางจิต
3. ปิดเรื่อง ชันกับแม่พยายามฝ่าฟันอุปสรรค แม่พยายามรักษาตัวให้หาย เพื่อที่จะได้ กลับมาอยู่ด้วยกัน

Screen play ครั้งที่ 1

Sequence 1 การเปลี่ยนแปลงของครอบครัวScene 1 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น

พ่อของชันเดินเข้ามาในบ้านพร้อมกับผู้หญิงอีกคนหนึ่งซึ่งรุ่นราวคราวเดียวกับแม่ของชัน ชันซึ่งกำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ลุกขึ้นพร้อมกับยกมือไหว้พ่อและผู้หญิงคนนั้น ทั้งสองคนรับไหว้ชันแล้วนั่งลง

พ่อ
“ชัน แม่อยู่ไหน”

ชัน

“แม่อยู่ในห้องนอนเห็นกำลังซ่อมกางเกงให้พ่ออยู่”

พ่อลุกขึ้นจากโซฟา เดินไปหาแม่ที่ห้องนอนทิ้งชันไว้กับผู้หญิงแปลกหน้า

หญิงแปลกหน้า

“ว่าไงชันจำกันได้ไหมน้ำเป็นเพื่อนกับแม่กับพ่อหนูนะที่จริงเราเคยเจอกันตอนชันยังเด็กๆด้วยนะ”

ชันยิ้มรับกับบทสนทนาแต่ไม่พูดอะไร และคอนนั้นเองก็มีเสียงดังออกมาจากห้องนอน เป็นเสียงของพ่อกับแม่ทะเลาะกัน แล้วพ่อก็เดินออกมาจากห้อง ชันรีบเดินเข้าไปหาพ่อแต่พ่อกลับไม่สบตา ชัน ชันรีบเดินเข้าไปหาแม่ในห้องนอน พบว่าแม่กำลังร้องไห้ฟูมฟายและเขวี้ยงปาข้าวของในห้อง รวมทั้งกางเกงตัวที่แม่กำลังซ่อมให้พ่อก็ถูกดึงจนขาดด้วยความโมโห ชันเดินออกไปหาพ่อซึ่งกำลังจะกลับออกไป

ชัน

“ทำไมพ่อ ทำไมเป็นอย่างนี้พ่อจะทำอะไร”

พ่อ

“ชันพ่อขอโทษ ลูกไม่เข้าใจหรอก พ่อจำเป็นต้องเลิกกับแม่เค้าจริงๆแล้ว”

ชันยื่นมองพ่อและหญิงแปลกหน้าคนนั้นเดินออกไปจากห้อง ชันกลับเข้าไปหาแม่ใหม่พบว่าแม่นอนร้องไห้เกลือกกลิ้งอยู่บนพื้นห้องโดยรอบตัวเต็มไปด้วยข้าวของที่กระจัดกระจาย ชันค่อยๆก้มลงเก็บข้าวของที่ละชิ้น

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 ภายใน / ห้องนอนแม่ / ตอนเช้า

แม่ของชันนั่งฟังอยู่กับขอบเตียง สายตามองตรงไปข้างหน้าอย่างด้วยอาการเหม่อลอยและ
เซื่องซึม ชันเดินเข้าไปหาแม่ในสภาพใส่ชุดนักเรียนเตรียมตัวจะออกไปเรียนหนังสือ ชันนั่งลง
ข้างๆ แม่

ชัน

“แม่ ชันไปเรียนนะ”

แม่นิ่งไม่ตอบรับชัน ชันถอนหายใจแล้วลุกจากแม่ไป

Scene 3 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น

ชันเปิดประตูห้องเข้ามา พร้อมถอดรองเท้าเก็บเข้าที่ และมองหาแม่พร้อมทั้งตะโกนเรียก
ชันเดินเข้าไปในห้องนอนแม่ พบว่าแม่ยังนั่งอยู่ที่เดิม

ชัน

“แม่ยังไม่ลุกไปไหนอีกหรือตั้งแต่เช้านี้”

แม่ยังคงนั่งนิ่งไม่พูดจา ชันทรุดตัวนั่งลงมองหน้าแม่ด้วยสีหน้าเศร้าสร้อย และเธอก็ลุกขึ้นเดินออก
จากห้องไป และกลับเข้ามาพร้อมกับจานข้าว ชันนั่งลงข้างๆ แม่พยายามจะป้อนข้าวแม่แต่แม่ไม่
ยอมอ้าปาก ข้าวหกลงบนพื้นเกลียดชัง ชันเอามือบีบปากแม่พยายามให้เธอกินแต่ก็ไม่เป็นผล กลับยิ่ง
ทำให้หกละเอะอะเข้าไปใหญ่ ชันวางจานข้าวลงแล้วนั่งร้องไห้ข้างๆ แม่ แต่แม่ก็ยังนั่งนิ่งเฉย
ชันจึงลุกขึ้นแล้วเดินออกจากห้องไปทั้งๆ ที่ยังร้องไห้อยู่

Scene 4 ภายใน / ห้องนอนชัน / ตอนเย็น

ชันเดินเข้ามาในห้องทั้งๆ ที่ยังร้องไห้อยู่ ชันฟุบตัวลงนอนบนเตียง และเธอก็หลับไป

Scene 5 ภายใน / ห้องนอนแม่ / ตอนเย็น

ชันจ้วเจียเดินเข้ามาในห้องนอนแม่พร้อมทั้งร้องเรียก แต่เธอก็กลับพบว่าภายในห้องนอนแม่
ของชันมีแต่ความว่างเปล่า แม่ของชันหายไป ชันหันหลังกลับออกไปพร้อมทั้งส่งเสียงตะโกนเรียก

หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 ภายนอก / ถนน / ตอนเย็น

แม่ของชั้นเดินเหม่อลอยไปบนสะพาน เธอเดินข้ามถนนซึ่งรถวิ่งอยู่อย่างขวักไขว่ เมื่อเธอเดินข้ามจึงทำให้รถคันหนึ่งเกือบจะชนเธอ ขณะที่ชั้นเดินออกตามหาแม่หันมองทางโน้นทางนี้ทีเพื่อคิดว่าแม่เธออยู่ไหน เธอเดินไปเรื่อยจนกระทั่งพบว่าแม่กำลังยืนอยู่ริมถนน โดยมีผู้ชายที่นั่งอยู่บนรถ เปิดกระจกลงพูดต่อว่าเธอ แล้วขับรถจากไป ชั้นรีบเดินเข้าไปหาแม่และพาเธอกลับบ้าน

Sequence 2 ชั้นรับการเปลี่ยนแปลงของแม่

Scene 7 ภายนอก / ถนน / ตอนเช้า

ชั้นพบว่าแม่ของเธอถูกขึ้นมาทำอาหารเช้าให้เธอและแม่ก็กินข้าว ได้แล้ว

ชั้น

“ดีจังที่แม่กินได้ ไม่งั้นชั้นเป็นห่วงกลัวแม่เป็นอะไรไป”

แม่หันมายิ้มให้ชั้นแล้วมองตรงไปข้างหน้าพร้อมพูดว่า

แม่

“วันนี้พ่อเค้าจะกลับก็ไม่งั้นะ ชั้นยังไม่ไปโรงเรียนอีกหรือเดี๋ยวสายนะลูก”

ชั้น

“แม่ ฟ...” (โดนแม่พูดขัดเสียก่อน)

แม่

“เอ้ารีบๆ กินเร็วเดี๋ยวไปเรียนไม่ทัน”

ชั้นวางช้อนแล้วลุกออกไป

Scene 8 ภายใน / ร้านเสริมสวย / กลางวัน

แม่ของชั้นนั่งให้ช่างทำเล็บ ทำผม แต่งหน้า

หน้าที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 9 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น

ชันกลับมาบ้านพบแม่นั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าวกำลังกดโทรศัพท์อยู่ด้วยสีหน้าหงุดหงิด ชันเดินไปนั่งข้างๆ แม่สังเกตเห็นแม่ แต่งตัวด้วยชุดสวย ทาเล็บแต่งหน้า และมีรอยสักที่หัวไหล่ ชันจับมือแม่ที่กำลังง่วนอยู่กับการกดโทรศัพท์ให้หยุดนิ่ง แม่หันมามองหน้าชัน

ชัน

“แม่ แม่ไปสักทำไม”

แม่

“ก็พ่อเค้าชอบนี่ไง รอยสักอันนี้ตอนแม่เพิ่งรู้จักกับพ่อ พ่อของลูกชอบมากเลยนะมันทำให้แม่ดูดี”

แม่พูดพรางอนมือออกจากชันแล้วถลกเตี๊ยะให้ชันดู

ชัน

“หนูรู้แล้ว แต่แม่จะไปสักทำไม พ่อเค้าไม่ได้ให้เงินเราเยอะแยะเพื่อให้แม่สักนะ”

แม่

“พ่อเค้าไม่ว่าหรอก แล้ววันนี้พ่อเค้าสัญญากับแม่ว่าจะกลับมาด้วย แม่ต้องโทรตามก่อนไม่รู้ทำไม พ่อเค้าถึงกลับช้านัก”

แม่พูดเสร็จก็นั่งลงแล้วกดโทรศัพท์ โทรต่อ

ชัน

“แม่ พ่อที่พ่อเค้าไม่กลับมาหรอก แล้วแม่ก็ไม่มีเบอร์พ่อด้วย แม่จะโทรหาได้ไง”

ชันพูดเสร็จก็น้ำตาไหลพราก แม่ของชันนั่งและเอาโทรศัพท์ฟาดลงกับโต๊ะหลายที่ด้วยกันพร้อมทั้งตะโกนว่าหยุดๆ และพูบหน้าลงกับโต๊ะร้องไห้

Scene 10 ภายใน / คอนโด / กลางคืน

ชันนั่งดูแม่ที่มีรอยสักเพิ่มขึ้นทั้งแขน ข้อเท้า ข้อมือ

ชัน

“แม่ มะรืนนี้แม่ต้องไปโรงเรียนนะ เค้านัดพบผู้ปกครอง”

หน้าที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 11 ภายใน / ห้องพักรู / กลางวัน

แม่ของชันนั่งอยู่ที่โต๊ะพักรูพร้อมกับชันและครู แม่ของชันอยู่ในชุดเสื้อแขนกุดเผยให้เห็นรอยสัก ตามแขน ครูมองแม่ของชันด้วยสายตาประหลาดใจ ชันนั่งก้มหน้า

ครู

“คะที่ดิฉันเชิญคุณแม่มาในวันนี้ก็เพราะว่า สรรพยาคำมีปัญหา นะคะ พักนี้การเรียนแย่มาก การบ้านก็ไม่ค่อยส่ง จึงอยากจะมาคุยกันเพื่อแก้ปัญหา นะคะ”

แม่ของชันมองหน้าครูแต่ไม่พูดอะไร

ครู

“เอ่อ คุณแม่คะ ดิฉันอยากให้คุณแม่ช่วย ดูการบ้านและเซ็นสมุดการบ้านของสรรพยาทุกวันด้วยนะ คะ พักนี้ไม่ได้เซ็นเลย หรือ ให้คุณพ่อเซ็นก็ได้”

แม่ของชัน

“คุณพ่อ ไซ้ ๆ วันนี้วันเกิดของพ่อเนะชันแม่ต้องกลับ ไปเตรียมเซอร์ไพรส์ให้พ่อ”
แล้วแม่ของชันก็รีบลุกพรวดพราดออกไป ชันยกมือไหว้ครูแล้ววิ่งตามแม่ออกไป ทิ้งครูให้นั่งงงอยู่
ในห้อง ชันวิ่งตามหลังแม่ไป

ชัน

“แม่ แม่ทำไมออกมาอย่างนี้ละ”

แม่

“แม่ต้องรีบไปแล้วเดี๋ยวไม่ทันวันนี้ชันก็รีบกลับบ้านนะ จะได้มาฉลองวันเกิดด้วยกัน”

Sequence 3 ชันทนมกับแม่ไม่ไหว

Scene 12 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น

ชันกลับมาบ้านพบแม่กำลังจัดเตรียมอาหารและเค้ก เพื่อวันเกิดพ่อของชัน

แม่

“อ้าวชันกลับมาแล้วเหอรูถูกนี้ๆ แม่ให้ดูอะไรแม่ไปซักรเพิ่มอีกแล้วนะสวยไหม พ่อเค้าต้องชอบเน”

หน้าที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้น

“แม่พ่อไม่มาหรอก”

แม่

“ทำไมพูดอย่างนั้นล่ะ”

Off scene

เสียงเคาะประตูห้อง

แม่

“เห็นไหมว่า พ่อเค้าต้องมา”

แม่ของชั้นเดินไปเปิดประตู พบว่าคนที่ยืนอยู่เป็นผู้ชายที่ตามตัวมีแต่รอยสัก ชั้นรีบเดินออกไปดู

ชายแปลกหน้า

“นี่คุณ คำตักนี้จะจ่ายมาด้วย อย่าคิดจะเบี้ยวนะ”

ชั้นหัน ไปมองแม่ มาทำหน้าตาตื่นตกใจ

ชั้น

“แม่ฉัน ไปติด ไรตั้งแต่เมื่อไหร่”

ชายแปลกหน้า

“ก็ เมื่อบ่ายนี้บอกเคียวเอามาให้ เห็นว่าสักบอยเลยไรใจ”

ชั้น

“เท่าไร”

ชายแปลกหน้า

“5,000”

ชั้นหัน ไปมองหน้าแม่ด้วยอาการตกใจ

ชั้น

“แม่จ่ายเขาไปจิ”

แม่

“แม่ไม่มีเงิน”

ชายแปลกหน้า

“อ้าวทำไรได้ไงล่ะพี่ ผมทำมาหากินนะ ให้แฟนพี่จ่ายจิ”

ชายแปลกหน้าไม่ยอมกลับจนกว่าจะได้เงินเขาเข้ามานั่งในบ้านที่โต๊ะกินข้าวที่มีเค้กและอาหารวาง

อยู่เต็มโต๊ะ แม่ของชั้นนั่งลงที่โต๊ะด้วย ชั้นเดินไปโทรศัพท์

หน้าที่ 6

ชั้น

“ฮัลโหล พ่อเหร่อ พ่อส่งเงินมาให้หน่อยได้ไหม คือแม่....”

ชั้นพูดเสียงถ่มถ่อและร้องไห้โง่ในที่สุด

Scene 13 ภายใน / ห้องนอนชั้น / กลางวัน

ชั้นเก็บเสื้อผ้าของเธอลงกระบี่เป่า และหยุดมองภาพที่ผนังห้องที่เป็นรูปพระอาทิตย์ขึ้น ชั้นเดินออกมาจากห้องพร้อมกระบี่เป่า แม่ของชั้นนั่งมองออกไปนอกหน้าต่าง ไม่สนใจชั้น ชั้นจึงเดินออก แม่ค่อยๆ หันมามองชั้นที่ออกไปแล้ว

Sequence 4 ชั้นรักและเข้าใจแม่

Scene 14 ภายใน / บ้านพ่อ / เช้า

ชั้นนั่งลงกินข้าวพร้อมกับพ่อ และ แม่เลี้ยง พ่อถูกชั้นขอตัวไปทำงานก่อน ทั้งให้ชั้นนั่งอยู่กับแม่เลี้ยงเพียงลำพัง

แม่เลี้ยง

“อยู่ที่นี่ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดหน่อยนะจะปล่อยห้องให้รกเหมือนตอนอยู่กับแม่เธอไม่ได้”

ชั้น

“ไม่เห็นต้องพาตังถึงแม่หนูเลย คุณไม่มีสิทธิ์”

แม่เลี้ยง

“มีสิ เธอมาอยู่บ้านนี้ ฉันมีสิทธิ์พูดเพราะเธอมาอาศัยอยู่”

ชั้นเลื่อนเก้าอี้ออกเสียงดังเตรียมตัวจะถูก

แม่เลี้ยง

“เดี๋ยวก่อน แล้วยามาทำตัวบ้านเหมือนแม่เธอละ”

ชั้นถูกชั้นขึ้นแล้วปิดจานข้าวลงจากโต๊ะ แม่เลี้ยงนั่งนั่งถ่มถ่อตาใส่ชั้น ชั้นเดินกระแทกเท้าออกไป

หน้าที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 15 ภายใน / ห้องนอนชั้น(บ้านพ่อ) / กลางวัน

ชั้นนั่งอยู่ที่ปลายเตียงมองไปที่ผนังสีขาว พบภาพพระอาทิตย์ขึ้นที่เคยอยู่ในห้องของเธอ ปราภฏขึ้นและมีชั้นที่เพิ่งจะเข้ามาเห็นภาพบนผนัง ร้องโอโหด้วยความดีใจและแม็กก็เข้ามาทอดชั้นทางด้านหลัง และบอกว่า ชั้นเปรียบเสมือนพระอาทิตย์ของแม่ที่คอยส่องแสงให้แม่มีชีวิตอยู่ได้ ชั้นนั่งมองผนังห้องภาพค่อยๆ เดือนหายไป ชั้นน้ำตาไหลแล้วรีบลุกขึ้นเดินออกจากห้องไป

Scene 16 ภายใน / ห้องน้ำ (คอนโด) / กลางวัน

แม่ของชั้นกำลังนั่งอยู่ในห้องน้ำอาสืขาวทาดัว

Scene 17 ภายใน / คอนโด / กลางวัน

ชั้นเข้ามาในห้องร้องเรียกแม่แต่ไม่พบ ชั้นจึงเข้าไปดูในห้องน้ำพบว่าแม่ทั้งตัวเป็นสีขาวตั้งแต่หัวจรดเท้า ชั้นรีบเข้าไปกอดแม่

ชั้น

“แม่ทำไมอย่างนี้ทำไม ถ้าแม่เป็นอะไรไปชั้นจะอยู่กับใคร”

แม่

“แม่อยากลบรอยสัก แม่จะเป็นแม่ที่ดีของชั้นเห็นไหมสีขาวลบรอยสักแม่หมดเลย แม่จะเป็นแม่ที่ดีของชั้นนะ”

Scene 18 ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

ชั้นนั่งอยู่ข้างเตียงแม่

ชั้น

“แม่ต้องกินยานะแม่จะได้หาย”

แม่

“ก็เพราะกินนะสิแม่ถึงพูด ไม่ชัดเจนอย่างนี้”(พูดด้วยสำเนียงอ้อแอ้ฟังไม่ชัดเพราะฤทธิ์ยา)

ชั้นยิ้มให้กับแม่

หน้าที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 19 ภายใน / โรงเรียน / กลางวัน

ครู

“นักเรียนที่ได้รางวัลที่ 1 ในการประกวดเรียงความวันแม่ได้แก่เด็กหญิง สรัญญา ชัยขสลาภ”
 ชันเดินขึ้น ไปรับรางวัลบนเวที แม่ของชันนั่งปรบมือและยิ้มอยู่ด้านข้างอย่างมีความสุข



หน้าที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงแก้ไข

ใช้จากมากเกินไปจนความจำเป็นทำให้เนื้อหาอื่นย่อ และบางตอนของเรื่องก็รู้สึกไม่สมจริง ขาดความน่าเชื่อถือและไม่ส่งผลกับการเดินเรื่อง เรื่องไม่สามารถเดินไปข้างหน้าเพราะ ทำให้เสียเวลาในการติดตามชม ขาดอรรถรสทางอารมณ์อันเข้มข้น เช่น

หากมีคนมาทวงเงินค่ารอยสัก ซึ่งทำให้เรื่องขาดความน่าเชื่อถือ ดูไม่สมจริง

และไม่มีฉากที่ชันเป็นคนที่ชอบเขียนบันทึก ซึ่งในตอนจบชันจะชนะการเรียงความวันแม่ จึงควรจะมีฉากที่บอกว่าชันเป็นคนชอบจดบันทึกเรื่องราว เพื่อให้ผู้ชมจะได้รู้สึกคล้อยตามไปกับการกระทำของชันในตอนจบที่ได้รับรางวัล



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screen play ครั้งที่ 2

Sequence 1 การเปลี่ยนแปลงของครอบครัว

Scene 1 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น พ่อบอกเลิกแม่

พ่อของชั้นเดินเข้ามาในบ้านพร้อมกับผู้หญิงอีกคนหนึ่งซึ่งรุ่นราวคราวเดียวกับแม่ของชั้น ชั้นซึ่งกำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ลุกขึ้นพร้อมกับยกมือไหว้พ่อและผู้หญิงคนนั้น ทั้งสองคนรับไหว้ชั้น แล้วนั่งลง

พ่อ
“ชั้น แม่อยู่ไหน”

ชั้น

“แม่อยู่ในห้องนอนเห็นกำลังซ่อมกางเกงให้พ่ออยู่”

พ่อลุกขึ้นจากโซฟา เดินไปหาแม่ที่ห้องนอนทั้งชั้นไว้กับผู้หญิงแปลกหน้าและตอนนั้นเองก็มีเสียงดังออกมาจากห้องนอน เป็นเสียงของพ่อกับแม่ทะเลาะกัน แล้วพ่อก็เดินออกมาจากห้อง ชั้นรีบเดินเข้าไปหาพ่อแต่พ่อกลับไม่สบตาชั้น ชั้นรีบเดินเข้าไปหาแม่ในห้องนอน พบว่าแม่กำลังร้องไห้ฟูมฟายและเชวี้งปาข้าวของในห้องรวมทั้งกางเกงตัวที่แม่กำลังซ่อมให้พ่อก็ก่อถึงจนขาดด้วยความโมโห ชั้นเดินออกไปหาพ่อซึ่งกำลังจะกลับออกไป ชั้นยืนมองพ่อและผู้หญิงแปลกหน้าคนนั้นเดินออกไปจากห้อง ชั้นกลับเข้าไปหาแม่ใหม่พบว่าแม่นอนร้องไห้เกลือกกลิ้งอยู่บนพื้น เสื้อยืดก็ฉีกเผยให้เห็นรอยสักตรงนั้นเอง ห้องโดยรอบตัวเต็มไปด้วยข้าวของที่กระจัดกระจาย ชั้นค่อยๆ ถมเก็บข้าวของที่ละชิ้น

Scene 2 ภายใน / ห้องนอนแม่ / ตอนเช้า แม่เสียใจมาก

แม่ของชั้นนั่งพิงอยู่กับขอบเตียง สายตามองตรงไปข้างหน้าอย่างด้วยอาการเหม่อลอยและเซื่องซึม ชั้นเดินเข้าไปหาแม่ในสภาพใส่ชุดนักเรียนเตรียมตัวจะออกไปเรียนหนังสือ ชั้นนั่งลงข้างๆ แม่

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้น

“แม่ ชั้นไปเรียนนะ”

แม่นั่งนิ่งไม่ตอบรับชั้น ชั้นถอนหายใจแล้วลุกจากแม่ไป ทิ้งแม่ไว้ในห้องนอน(timing shot) แสงแดดยามเช้าส่องเข้ามาในห้องทางหน้าต่าง ดอกทานตะวันในกระถางดิน ซึ่งตั้งอยู่บนขอบหน้าต่างหันหน้ารับกับแสงอาทิตย์เวลาผ่านไปจดเย็นมันค่อยๆ เบนหน้ากลับดังเดิม เพราะอาทิตย์ได้ตกลงต่ำแล้ว แต่แม่ก็ยังนั่งอยู่ที่เดิม

Scene 3 ภายใน / โรงเรียน / ตอนเย็น ชั้นเป็นห่วงแม่

นาฬิกาบอกเวลาสามโมง ชั้นรีบวิ่งออกจากโรงเรียนอย่างรีบร้อน ผ่านหน้าโรงเรียน ป้ายรถเมล์ ไปจนถึงคอนโด เพราะระยะทางไม่ไกลนักจากโรงเรียนกลับบ้าน

Scene 4 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น สงสารแม่และกังวลในสิ่งที่เกิดขึ้น

ชั้นวิ่งกระหืดกระหอบเข้ามาในห้อง พบว่าแม่ยังนั่งนิ่งไม่พูดจา ชั้นทรุดตัวนั่งลงมองหน้าแม่ด้วยสีหน้าเศร้าสร้อย และก็ลุกขึ้นเดินออกจากห้องไป และกลับเข้ามาพร้อมกับจานข้าว ชั้นนั่งลงข้างๆ แม่พยายามจะป้อนข้าวแม่แต่แม่ไม่ยอมอ้าปาก ข้าวหกลงบนพื้นเลื้อยลาด ชั้นเอามือบิบบปากแม่พยายามให้เธอกินแต่ก็ไม่เป็นผล กลับยิ่งทำให้หกละเออะเข้าไปใหญ่ ชั้นวางจานข้าวลงแล้วนั่งร้องไห้ข้างๆ แม่ สะอึกสะอื้นจนตัวสั่น แต่แม่ก็ยังนั่งนิ่งเฉย

Scene 5 ภายใน / ห้องนอนชั้น / ตอนเย็น ชั้นเผอิญกลับไป

ชั้นเดินเข้ามาในห้องทั้งๆ ที่ยังร้องไห้อยู่ ชั้นพับตัวลงนอนบนเตียง ภายในห้องของชั้นมีกำแพงที่เพ้นท์เป็นรูปพระอาทิตย์ขึ้นสีส้มสดใสอยู่ แต่ตัวเธอกลับมีสีหน้าเศร้าสร้อย แล้วเธอก็หลับไป

Scene 6 ภายใน / ห้องนอนแม่ / ตอนเย็น แม่หายตัวไป

ชั้นงัวเงียจากตื่น เดินเข้ามาในห้องนอนแม่พร้อมทั้งร้องเรียก แต่เธอกลับพบว่าภายในห้อง

นอนแม่ของชั้นมีแต่ความว่างเปล่า แม่ของชั้นหายไป ชั้นหันหลังกลับออกไปพร้อมทั้งส่งเสียงตะโกนเรียกแม่

Scene 7 ภายนอก / ถนน / ตอนเย็น ชั้นพบว่าแม่ประสบอุบัติเหตุ

แม่ของชั้นเดินเหม่อลอยไปบนสะพาน เธอเดินข้ามถนนซึ่งรถวิ่งอยู่อย่างขวักไขว่ เมื่อเธอเดินข้ามจึงทำให้รถคันหนึ่งเกือบจะชนเธอ ขณะที่ชั้นเดินออกตามหาแม่หันมองทางโน้นทางนี้ที่เพื่อดูว่าแม่เธออยู่ไหน เธอเดินไปเรื่อยจนกระทั่งพบว่าแม่ นอนฟุบอยู่บนถนน ชั้นรีบวิ่งเข้าไปหาแม่ ยุงตัวแม่เอาไว้ในอ้อมกอดและร้องเรียกแม่ไม่หยุด

Scene 8 ภายใน / คอนโด / กลางคืน ชั้นทำแผลให้แม่

ชั้นกำลังทำแผลที่แขน ข้อศอก และ หัวเข่าให้แม่ เมื่อชั้นใช้สำลีแตะแผลแม่ก็จะสะดุ้งนิดหน่อยแต่ก็ไม่พูดหรือทำอะไร ปลอบใจให้ชั้นทำแผลด้วยสีหน้าเศร้าสร้อย

Sequence 2 ชั้นรับการเปลี่ยนแปลงของแม่

Scene 9 ภายนอก / คอนโด / ตอนเช้า แม่ดีขึ้น

ชั้นพบว่าแม่ของเธอลุกขึ้นมาทำอาหารเช้าให้เธอและแม่ก็กินข้าวได้แล้ว
ชั้น

“ดีจังที่แม่กินได้ ไม่งั้นชั้นเป็นห่วงกลัวแม่เป็นอะไรไป”
แม่หันมายิ้มให้ชั้นแล้วมองตรงไปข้างหน้าพร้อมพูดว่า
“เอ้ารีบๆ กินเร็วเดี๋ยวไปเรียนไม่ทัน”

ชั้นวางช้อนเดินมาถอดแม่แล้วออกไป

Scene 10 ภายใน / ร้านเสริมสวย / กลางวัน แม่พยายามปรับปรุงตัวเอง

แม่ของชั้นนั่งให้ช่างทาเล็บ ทำผม แต่งหน้า และเพ้นท์รอยสัก

Scene 11 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น แม่เริ่มคิดไปเองว่าพ่อจะกลับมา

ชันกลับมาบ้านพบแม่นั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าวกำลังกดโทรศัพท์ที่อยู่ด้วยสีหน้าหงุดหงิด ชันเดินไปนั่งข้างๆ แม่สังเกตเห็นแม่ แต่งตัวด้วยชุดสวย ทาเล็บแต่งหน้า และมีรอยสักที่หัวไหล่ ชันจับมือแม่ที่กำลังง่วนอยู่กับการกดโทรศัพท์ให้หยุดนิ่ง แม่หันมามองหน้าชัน

แม่

“แล้ววันนี้พ่อเค้าสัญญากับแม่ว่าจะกลับมาด้วยแม่ต้องโทรตามก่อน ไม่รู้ทำไมพ่อเค้าถึงกลับช้านัก นี่ชันดูซิแม่ไปสักมาด้วยนะ พ่อเค้าต้องชอบแน่เลย พ่อเค้าชอบให้แม่มีรอยสัก อย่างตรงที่บนเอวแม่นี่ไง”

แม่พูดเสร็จก็กดโทรศัพท์ โทรต่อ

ชัน

“แม่ พ่อที่พ่อเค้าไม่กลับมาหรอก แล้วแม่ก็ไม่มีเบอร์พ่อด้วย แม่จะโทรหาได้ไง” ชันพูดเสร็จก็น้ำตาไหลพราก แม่ของชันนั่งและเอาโทรศัพท์ฟาดลงกับโต๊ะหลายที่พร้อมทั้งตะโกนว่าหยุดพุดๆ และพุดหน้าลงกับ โต๊ะร้องไห้

Scene 12 ภายใน / คอนโด / กลางวัน แม่เปลี่ยนไป

ชันนั่งดูแม่ที่มีรอยสักเพิ่มขึ้นทั้งแขน ข้อเท้า ข้อมือ รวมทั้งแต่งหน้าทำผมทุกวันและนั่งรอให้พ่อกลับมา

Scene 13 ภายใน / ห้องเรียน / กลางวัน ผลการเรียนชันแย่ง

ชันนั่งเรียนอย่างเหม่อลอย สายตามองไปทางอื่นที่ไม่ใช่หน้าต่าง ครูเดินมาแจกผลการสอบเก็บคะแนน ชันหยิบขึ้นมาดู พบว่าตัวเองตก และ อาจารย์เรียกชันให้ออกไปพบ

Scene 14 ภายใน / ห้องพักครู / กลางวัน แม่ทำให้ชันอาย

หน้าที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ของชั้นนั่งอยู่ที่โต๊ะพักครูพร้อมกับชั้นและครู แม่ของชั้นอยู่ในชุดเสื้อแขนงุดเผยให้เห็นรอยสัก ตามตัว และเล็บที่มีสีแดงสด ครูมองแม่ของชั้นด้วยสายตาประหลาดใจ ชั้นนั่งก้มหน้า

ครู

“คะที่ดิฉันเชิญคุณแม่มาในวันนี้ก็เพราะว่า สรรพคุณคุณแม่มีปัญหาค่ะ พักนี้การเรียนแย่มาก การบ้านก็ไม่ค่อยส่ง จึงอยากจะมา คุยกันเพื่อแก้ปัญหาค่ะ”

แม่ของชั้นมองหน้าครูแต่จริงๆ แล้วมองเหม่อไปไม่ได้สนใจที่ครูพูด ครูมีสีหน้ากระอักกระอ่วนใจ

Sequence 3 ชั้นทนรับแม่ไม่ไหว

Scene 15 ภายใน / คอนโด / ตอนเย็น ทุกอย่างกำลังยุ่งเหยิง

ชั้นกำลังจะทำการบ้าน วันหิบบนหนังสือหลายเล่มออกจากกระเป๋า ชั้นกางหนังสือเตรียมตัว จะทำการบ้าน ในสมุดเขียนไว้ว่าให้แต่งเรียงความวันแม่ เนื่องในโอกาสวันแม่ที่กำลังจะมาถึง ชั้นหิบบกระดาษสีขาวพร้อมปากกาเตรียมตัวจะเขียน แต่ไฟกลับดับไป ชั้นจุดเทียนหนึ่งเล่มเดินออกไปหาแม่ เพื่อถามว่าทำไมไฟดับ แต่ชั้นพบซองจดหมายซึ่งเป็นบิลจ่ายค่าไฟ แจ้งว่าค้างชำระไว้หลายเดือน ชั้นมีสีหน้าเบื่อหน่าย จากนั้นชั้นก็เดินไปที่โต๊ะอาหารเตรียมอาหารให้แม่ และนั่งกินข้าวกันอยู่ในความมืดโดยมีแสงสว่างจากเทียนเพียงเล่มเดียว

Scene 16 ภายใน / คอนโด / กลางวัน แม่อาการหนักขึ้น

แม่นั่งเหม่อลอยออกไปนอกหน้าต่าง ดอกทานตะวันที่ตั้งอยู่ตรงขอบหน้าต่างตอนนี้เหี่ยวแห้ง ไม่เห็นหน้าหาพระอาทิตย์อีกต่อไป ชั้นมองแม่อย่างเศร้าใจ และตัดสินใจโทรศัพท์หาพ่อ

Scene 17 ภายใน / คอนโด / ตอนเช้า ชั้นทนแม่ไม่ไหว

พ่อกลับมาที่ห้องเพื่อดูความเรียบร้อย แม่รีบวิ่งไปกอดพ่อด้วยความดีใจ แต่พ่อพยายามผลักตัวแม่ออกไป พ่อพยายามพูดกับแม่ว่ามันไม่เหมือนเดิมแต่แม่ไม่ยอมฟัง เอาแต่พรีำพ้อถึงแต่เรื่องเดิมๆ จนทำให้พ่อหมดความอดทน แล้วออกไปจากห้องโดยที่แม่พยายามจู้จี้เอาไว้แต่ก็ไม่เป็น

หน้าที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผล แม่ร้องไห้เกลือกกลิ้งอยู่บนพื้น ชันพยายามเข้าไปกอดแม่แต่แม่ก็สะบัดเธอออกและร้องไห้
โวยวายหนักขึ้นกว่าเดิม จนชันทนไม่ไหว ร้องตะโกนออกมาว่าแม่ออกไปว่าแม่เป็นบ้า และบอกว่าแม่
ชอบทำตัวประหลาดไม่เหมือนกับแม่คนอื่นชั้นอายุที่เป็นลูกแม่ แล้วร้องไห้ แม่หยุดร้องไห้หนึ่ง
ชั่วขณะ ชันเดินออกไปจากห้อง

Scene 18 ภายนอก / ริมถนน / กลางวัน ชันหลบออกมารวมสติ

ชันเดินไปตามทางอย่างเลื่อนลอย และสับสนเศร้าสร้อย

Scene 19 ภายใน / ห้องน้ำ (คอนโด) / กลางวัน แม่เอาดีท้าว

แม่ของชันกำลังนั่งอยู่ในห้องน้ำเอาดีท้าว

Scene 20 ภายใน / คอนโด / กลางวัน แม่อยากเป็นแม่ที่ดี

ชันเข้ามาในห้องร้องเรียกแม่แต่ไม่พบ ชันจึงเข้าไปดูในห้องน้ำพบว่าแม่ทั้งตัวเป็นสีขาว
ตั้งแต่หัวจรดเท้า ชันรีบเข้าไปกอดแม่

ชัน

“แม่ทำแบบนี้ทำไม ถ้าแม่เป็นโร ไปชันจะอยู่กับใคร”

แม่

“แม่ลบรอยพื้นที่ไม่ออกแม่อยากเป็นแม่ที่ดี ของชันแม่ไม่อยากจะให้ชันอาย”

ชันพยายามพุงแม่ให้เข้าไปใกล้ก๊อกน้ำเพื่อล้างสีให้ ชันเอามือลูบไล่ไปตามตัวแม่เพื่อขัดสีออกแต่
อยู่ๆ น้ำกลับไม่ไหล

Scene 21 ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน แม่เข้าโรงพยาบาล

หมอเลิกเปลือกตาเพื่อดูแล้วเอาไฟฉายดวงเล็กส่องที่ตา เพื่อดูปฏิกิริยาตอบโต้ นอกห้องพ่อ
นั่งอยู่กับชันและบอกกับชันว่าจะให้ชันไปอยู่กับเขาที่บ้าน ชันมีสีหน้าเศร้าใจ

หน้าที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 4 ชั้นรักและเข้าใจแม่

Scene 22 ภายใน / บ้านพ่อ / เช้า ครอบครัวใหม่

ชั้นนั่งลงกินข้าวพร้อมกับพ่อ และ แม่เลี้ยง พ่อลุกขึ้นขอตัวไปทำงานก่อน ทิ้งให้ชั้นนั่งอยู่กับแม่เลี้ยงเพียงลำพัง

แม่เลี้ยง

“อยู่ที่นี่ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดหน่อยนะจะปล่อยห้องให้รกเหมือนตอนอยู่กับแม่เธอไม่ได้”

ชั้น

“ไม่เห็นต้องพาดพิงถึงแม่หนูเลย คุณไม่มีสิทธิ์”

แม่เลี้ยง

“มีสิ เธอมาอยู่บ้านนี้ ฉันมีสิทธิ์พูดเพราะเธอมาอาศัยอยู่”

ชั้นเลื่อนเก้าอี้ออกเสียงดังเตรียมตัวจะลุก

แม่เลี้ยง

“เดี๋ยวก่อน แล้วอย่ามาทำตัวบ๊อบเหมือนแม่เธอล่ะ”

ชั้นลุกขึ้นยืนแล้วปิดจานข้าวลงจากโต๊ะ แม่เลี้ยงนั่งนิ่งถึงตาใส่ชั้น ชั้นเดินกระแทกเท้าออกไป

Scene 23 ภายใน / ห้องนอนชั้น(บ้านพ่อ) / กลางวัน ชั้นรักและเข้าใจแม่

ชั้นนั่งอยู่ที่ปลายเตียงมองไปที่ผนังสีขาว พบภาพพระอาทิตย์ขึ้นที่เคยอยู่ในห้องของเธอปรากฏขึ้นและมีชั้นที่เพิ่งจะเข้ามาเห็นภาพบนผนัง ร้องโอโฮด้วยความดีใจและแม่ก็เข้ามาทอดชั้นทางด้านหลัง และบอกว่า ชั้นเปรียบเสมือนพระอาทิตย์ของแม่ที่คอยส่องแสงให้แม่มีชีวิตอยู่ได้ ชั้นนั่งมองผนังห้องภาพค่อยๆ เลื่อนหายไป ชั้นน้ำตาไหลแล้วรีบลุกขึ้น ไปหยิบกระดาษกับปากกามาเขียนเรียงความวันแม่

Vo

แม่ของฉันไม่เหมือนแม่คนอื่น แม่เป็นคนสวยและใจดี แม่ชอบทำอะไรแปลกๆ และเป็นในแบบที่แม่ทั่วไปไม่เป็น บางคนอาจจะบอกว่าแม่เพี้ยน แต่สำหรับฉันแม่เป็นมากกว่า.....

หน้าที่ 7

Scene 24 ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน ทั้งสองเข้าใจกัน

ชันนั่งอยู่ข้างเตียงแม่

ชัน

“แม่ต้องกินยานะแม่จะได้หาย เราจะได้อยู่ด้วยกันอีก”

แม่

“ก็เพราะกินนะสิแม่ถึงพูดไม่ชัดอยู่อย่างนี้” (พูดด้วยสำเนียงอ้อแอ้ฟังไม่ชัดเพราะฤทธิ์ยา)

ชันยิ้มให้กับแม่

Scene 25 ภายใน / โรงเรียน / กลางวัน

ครู

“นักเรียนที่ได้รางวัลที่1 ในการประกวดเรียงความวันแม่ได้แก่เด็กหญิง สรัญญา ชัยยศลาภ”

ชันเดินขึ้นไปรับรางวัลบนเวที แม่ของชันนั่งปรบมือและยิ้มอยู่ด้านล่างอย่างมีความสุข

หน้าที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงแก้ไข

บางฉากควรรวบเป็นฉากเดียวกันหรือตัดทิ้งไป เช่น

ฉากเปิดเรื่องที่พ่อพาภรรยาใหม่มาที่บ้าน

ฉากไปพบแม่ผู้รกรรนาจ้างนอกถน

ฉากขันทำแผลให้แม่

ฉากแม่ลุกขึ้นมาทำอาหารให้ขัน

ฉากแม่ไปร้านเสริมสวย

ฉากแม่มีรอยสักเพิ่มขึ้น

ฉากครูแจกผลสอบ

ฉากแม่ไปพบครูที่โรงเรียน

ฉากขันกำลังจะเขียนเรียงความ

ฉากขันต้องไปอยู่กับพ่อที่บ้านใหม่และไปทะเลาะกับแม่เลี้ยง

ฉากขันได้รับรางวัลเขียนเรียงความดีเด่น

และบุคลิกลักษณะตัวละครมีความเป็นตะวันตกมากเกินไป เช่นการสักรอยสัก และบุคลิกลักษณะแบบพวกบุปผาชนซึ่งทำให้ดูไม่สมจริง และยังมีบทพูดมีมากเกินไปซึ่งทำให้นั่งน่าเบื่อเนื้อหาไม่เดินไปข้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screenplay ครั้งที่ 3

Sequence 1

Scene 1 ภายนอก / ทางเดินกลับบ้าน / กลางวัน

ชั้นเดินกลับบ้านพร้อมกับเพื่อน เพื่อนคนหนึ่งในกลุ่มหันมาถามเธอว่าจะไปเที่ยวด้วยกันต่อไหม ชั้นตอบว่าไม่แล้วขอตัวกลับบ้านก่อน ชั้นเดินกลับบ้าน พร้อมทั้งแหวะซื้อข้าวถุงด้วย (ตัดภาพไปที่บ้านแม่ของชั้นนั่งเหม่อลอยอยู่ริมหน้าต่าง และหยิบบุหรี่ยืนมาจะจุดสูบ) ชั้นเดินมาถึงหน้าแฟลตตึกใหญ่ ชั้นเดินเข้าไปในตึก

Scene 2 ภายใน / ห้องเช่า / กลางวัน

ชั้นเดินเข้ามาวางกระเป๋าและเอากับข้าวไปวางพร้อมทั้งตะโกนเรียกแม่ แต่ไม่มีเสียงตอบ ชั้นเดินเข้าไปพบว่าแม่นั่งสูบบุหรี่ดำลักควันอยู่ตรงหน้าต่าง

Vo

แม่ไม่เคยสูบบุหรี่ แต่แม่เอาบุหรี่ยี่ห้อของพ่อขึ้นมาสูบแม่คงจะคิดถึงพ่อ วันนั้นแม่กับพ่อทะเลาะกันแรง แล้วจู่ๆ พ่อก็หายไป นี่ก็จะ 2 อาทิตย์แล้ว

Flash back

ชั้นกลับมาจากโรงเรียนตอนเย็นพบว่าพ่อกับแม่กำลังทะเลาะกันเรื่องเงิน ชั้นเดินเข้าไปในห้องนอนของตัวเอง เสียงของแม่ตะโกนด่าไล่พ่อให้ไป จากนั้นไม่นานเสียงประตูห้องก็กระแทกดังปัง พ่อออกไปจากห้องแล้ว

Scene 3 ภายใน / ห้องเช่า / กลางคืน

แม่นั่งเหม่อลอยมองออกไปนอกหน้าต่างอยู่อย่างนั้นหลายวัน จนกระทั่งวันหนึ่งชั้นกลับมาบ้านพบว่าแม่นั่งเย็บเสื้อผ้าของแม่กับพ่อด้วยกันจนยาวขาดไปรอบห้อง ชั้นเดินออกมาจากห้อง และเดินไปตามทางเดินแฟลต ผ่านผู้คนในแฟลต ชั้นรู้สึกได้ว่กำลังโดนนิทาจากคนรอบข้างอยู่

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันต่อมาชั้นเอาของทุกอย่างที่เป็นของพ่อเก็บใส่กล่องซ่อนแม่เอาไว้ เพื่อที่แม่จะไม่คิดมาก เรื่องพ่ออีก ชั้นพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้แม่กลับมาเป็นเหมือนเดิม โดยการพยายามเปิดรายการทีวี ที่แม่ชอบ เานิตยสารที่แม่อ่านนิยายเป็นประจำ แม้กระทั่งชวนแม่เล่นไพ่อย่างที่แม่ชอบเล่นอยู่ทุก วันจนทะเลาะกับพ่อ แต่ก็ไม่เป็นผลแม่ทำราวกับว่าชั้นไม่มีตัวตน

Sequence 2

Scene 4 ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียน การเรียนก็แย่ง

ชั้นและเพื่อนยืนอยู่ที่หน้าห้องแสงไฟจาก เครื่องฉายสไลด์ ส่องไปที่หน้าห้อง ชั้นเป็นคนที่ต้องพูดคนแรก แต่ชั้นกลับยืนอึ้งเปิดหาหน้ากระดาษที่ตัวเองต้องพูดอย่างทุลักทุเล จนเพื่อนในกลุ่มมองชั้นด้วยสีหน้าไม่พอใจ และเดินมาพูดแทนชั้น ชั้นหลบ ไปยืนก้มหน้าอยู่ด้านข้าง

Scene 5 ภายนอก / แพลต / กลางวัน

ชั้นกลับมาจากโรงเรียนเดินมาถึงหน้าแพลตฟอร์ม เมื่อชั้นมองไปยังม้านั่งหน้าแพลตฟอร์มว่าแม่นั่งอยู่ตรงนั้น ด้วยสีหน้าเศร้าสร้อย เบ้าตาสีดำโบท ผมเผ้ายุ่งเหยิง ชั้นรีบเดินเข้าไปพุงตัวแม่ขึ้น ผู้คนแถวนั้นต่างพากันเดินออกมาดูแม่ และพูดจาทักทายกัน ชั้นรีบพาแม่เดินขึ้นแพลตฟอร์มระหว่างทางก็มีเด็กๆ ในแพลตฟอร์มตามมาดู แล้วหัวเราะกันกึกกัก แล้วก็วิ่งหนีไปเพราะโดนชั้นหันไปค้อน

Scene 6 ภายใน / ห้องเช่า / กลางวัน

ชั้นพบว่าตอนนี้ในห้องเต็มไปด้วยผ้าที่ถูกเย็บต่อกัน และ ห้องก็รกรุงรังเพราะไม่ได้ทำความสะอาด ทันใดนั้นเสียงเคาะประตูก็ดังขึ้น ชั้นเดินไปเปิด พบเจ้าของแฟลตมาทวงค่าเช่าห้อง ชั้นบอกว่าขอเลื่อนไปก่อน เจ้าของแฟลตมองชั้นด้วยสายตาดูถูก เมื่อชั้นเดินเข้าไปในห้องแม่ก็พบว่าแม่ร้องของของพ่อที่เธอซ่อนเอาไว้ออกมาจนหมด ทั้งเสื้อผ้า ของใช้ส่วนตัว และรูปของพ่อ ชั้นเดินเข้าไปหยิบของเขวี้ยงทิ้ง แม่ร้องห้ามไว้ไม่ให้ชั้น

ทำ ชันเดินไปหยิบเชือกในลิ้นชักแล้วเดินเข้าไปหาแม่ชันเอาเชือกผูกขาแม่ไว้กับขาโต๊ะ แม่พยายามดิ้นรนแต่ยิ่งดิ้นชันก็ยิ่งรุนแรงกับแม่ขึ้นเรื่อยๆ แม่กรี๊ดร้องบอกให้ชันปล่อยแต่ชันกลับเงยบ และทุกวันชันก็ทิ้งข้าวไว้ให้แม่แต่แม่ก็ไม่ยอมกินจนกระทั่งแม่พอมมากและคนแถวนั้นก็เริ่มสังเกตแล้วว่าแม่หายไปชันนั่งอยู่ในห้องพร้อมกับความเจ็บ (flash back ภาพของชันและแม่กอดกัน แม่ทำกับข้าวให้ชัน เย็บกระโปรงให้ชัน) ชันน้ำตาไหล

ชันรีบวิ่งออกจากห้องไป ชันวิ่ง แล้วก็วิ่งไปตามทางเดินผ่านถนน ไปจนถึงโรงพยาบาล ชันวิ่งเข้าไปถามพยาบาลที่เคาเตอร์แต่พยาบาลบอกว่าแม่อยู่ในอาการที่ไม่สามารถเยี่ยมได้ แต่ชันไม่ยอมพยายามจะวิ่งเข้าไปให้ได้ แต่ต้องโดนจับตัวไว้ชันร้องและดิ้นสุดตัวจนกระทั่งเธอต้องยอมแพ้

Scene 7 ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

ชันนั่งอยู่ข้างเตียงแม่และบอกขอโทษแม่ แต่แม่บอกกับชันด้วยเสียงอ้อแอ้เพราะฤทธิ์ยาว่าเธอเองที่ผิดที่ปล่อยให้ตัวเองเป็นแบบนี้คิดถึงแต่เรื่องของตัวเองไม่เป็นห่วงลูก แล้วแม่กับชันก็กอดกัน

การปรับปรุงแก้ไขบท

เนื่องจากบทครั้งที่ 2 ไม่มี climax ที่น่าสนใจในครั้งที่ 4 นี้จึงมีการเพิ่มเติมฉากที่ 6 เข้าไป เป็นฉากที่ชนจับแม่มัดเอาไว้ที่ห้องด้วยความโมโหและไม่อยากให้แม่ออกไปข้างนอกห้อง เพราะทำให้เธออับอาย



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screen play เรื่องของแม่กับฉัน ครั้งที่ 4

Sequence 1

Scene 1 ภายใน / กลางวัน / แพลต พ่อแม่ทะเลาะกันอีกแล้ว

ฉันกลับมาถึงบ้าน เดินเข้าห้องนอนของตัวเองพร้อมทั้งเดินไปเปิดเพลง และหยิบหนังสือการ์ตูนมาอ่าน ชักพนักหนึ่งชั้นได้ยินเสียงประตูเปิดบอกให้รู้ว่าพ่อกลับมา จากนั้นไม่นานฉันก็ได้ยินเสียงพ่อกับแม่ทะเลาะกันดังลั่น เสียงข้าวของขว้างปาดังมาถึงห้องของฉัน ฉันหรีเสียงวิญญูให้เบาลง กระทั่งเสียงเงียบลง เสียงพ่อก้าวออกไปจากบ้าน ฉันออกไปดูที่ห้องแม่พบแม่นอนร้องไห้อยู่ ข้าวของกระจัดกระจายเต็มห้อง

Scene 2 ภายใน / กลางวัน / แพลต แม่เป็นอะไรไป

แม่นั่งอยู่ในห้อง ฉันเดินเข้าไปบอกตามแม่ไปโรงเรียน แล้วฉันก็เดินออกไป แม่ยังคงนั่งอยู่ที่เดิม คอยทวนตะวันที่วางอยู่ที่ขอบระเบียงเบี่ยงเบี่ยงหน้ารับแสงพระอาทิตย์ จนกระทั่งมันหันหน้ากลับ เพราะพระอาทิตย์เริ่มลับขอบฟ้า ฉันกลับมาแต่พบว่าแม่ยังคงนั่งอยู่ที่เดิม

Scene 3 ภายนอก / กลางวัน / โรงเรียน ฉันเป็นห่วงแม่นะ

ฉันนั่งเรียนอยู่ในห้องแต่กลับเหม่อลอยไม่ฟังที่ครูสอน

Sequence 2

Scene 4 ภายใน / กลางวัน / แพลต แม่ ลืมพ่อไม่ได้

ฉันกลับมาบ้านพบว่าแม่นั่งเย็บเสื้อผ้าของแม่กับพ่อต่อกันจนยาวพาดไปรอบห้อง ฉันเดินเข้าไปดึงเสื้อผ้าออก และบอกกับแม่ว่า พ่อเขาลืมเราไปแล้ว จนทำให้แม่เลิกเย็บผ้าและพุดหน้าลงร้องไห้โฮใหญ่จนฉันต้องเข้าไปปลอบใจแม่

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5 ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียน**การเรียนรู้ก็แย่ง**

ชั้นและเพื่อนยืนอยู่ที่หน้าห้องแสงไฟจาก เครื่องฉายสไลด์ ส่องไปที่หน้าห้อง ชั้นเป็นคนที่ต้องพูดคนแรก แต่ชั้นกลับยืนอึ้งเปิดหาหน้ากระดาษที่ตัวเองต้องพูดอย่างทุลักทุเล จนเพื่อนในกลุ่มมองชั้นด้วยสีหน้าไม่พอใจ และเดินมาพูดแทนชั้น ชั้นหลบไปยืนก้มหน้าอยู่ด้านข้าง

Scene 6 ภายใน / กลางวัน / แพลต**ชั้นทนแม่ไม่ไหวแล้ว**

ชั้นกลับมาบ้านพบว่าบ้านช่องรกรุงรัง ชั้นวางข้าวของลง จัดแจงเก็บบ้านทำความสะอาดบ้าน ชั้นเก็บกองเอกสารพบว่ามียิลค่าน้ำ ค่าไฟหลายใบที่ยังมาได้จ่าย ชั้นนั่งลงอย่างเหนื่อยล้าเอื้อมมือไปหยิบกระเป๋า ชั้นหยิบกระดาษขึ้นมาในนั้นเขียนว่าเชิญผู้ปกครอง ท่านใดนั้นแม่ก็กลับมาจากข้างนอกพร้อมกับรอยสัก

ชั้น

“แม่ไปสักทำไม”

แม่

“พ่อเขาชอบ เขาชอบให้แม่สัก มันสวยดีออก”

ชั้นระเบิดอารมณ์ใส่แม่ แล้วก็วิ่งร้องไห้ออกไป ชั้นนั่งอยู่ที่หน้าประตูห้องร้องไห้ ชักพักชั้นก็กลับเข้ามาใหม่ พบว่าแม่เอาสี่ขาวมาทาตัว ตั้งแต่หัวจรดเท้า ขาวโพรนไปทั้งตัว ชั้นเดินเข้าไปกอดแม่ แล้วร้องไห้ ชั้นออกไปเรียกให้คนอื่นช่วยพาแม่ส่งโรงพยาบาล

Scene 7 ภายใน / กลางคืน / โรงพยาบาล**ไม่มีแม่จะอยู่ได้ไง**

ชั้นกลับเข้ามาที่ห้องพบว่าบ้านทั้งเจียบเหงาและหดหู่เมื่อยามไม่มีแม่อยู่ ชั้นตัดสินใจออกไปหาแม่ที่โรงพยาบาล แต่ว่าหมดเวลาเยี่ยมแล้วพยาบาลที่หน้าเคาเตอร์บอก แต่พอพยาบาลคนนั้นปล่อยชั้นก็แอบวิ่งเข้าไป และไปหาแม่ที่ห้องจนได้ ชั้นเข้าไปกอดแม่ด้วยความคิดถึง

ชั้น

“แม่ต้องหายไวๆ นะ ชั้นอยากอยู่กับแม่”

แม่ทานยาทุกอย่างที่หมอให้อย่าง ชั้นมาเยี่ยมแม่เรื่อยๆ จนกระทั่งถึงวันที่แม่ได้กลับบ้าน

หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 ภายใน / กลางวัน / โรงพยาบาล

ชั้นมาเยี่ยมแม่ทุกวัน

ชั้นมาหาแม่ที่โรงพยาบาลคอยเฝ้าดูอาการของแม่อยู่ตลอด ดูเวลาแม่เข้ารับการบำบัด
จนกระทั่งแม่ดีขึ้น ไม่นั่งเหม่อลอยและขอมพูดกับชั้นมากขึ้นเรื่อยๆ และหายดีในที่สุด



หน้าที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำ (Pre – Production)

หลังจากเขียนบทภาพยนตร์ผ่านไปยังขั้นตอนแรกแล้ว ต่อมาก็คือ การเตรียมการถ่ายทำ (pre- production) โดยกล่าวถึงหลักเกณฑ์การทำงานในช่วงของการถ่ายทำในขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำสิ่งแรก ในส่วนของการเป็นผู้กำกับคือ

4.1 ศึกษามบทภาพยนตร์

จำเป็นต้องเข้าใจบทที่จะกำกับและถ่ายทำ ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการจะสื่ออะไร ในส่วนของภาพยนตร์เรื่อง “เรื่องของแม่กับฉัน” ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอเรื่องของครอบครัวที่แตกแยก และส่งผลกระทบต่อทุกฝ่าย โดยเฉพาะเด็กซึ่ง ไม่มีส่วนรู้เห็นด้วยแต่ต้องมารับผลกระทบดังกล่าวด้วย เมื่อเราเข้าใจในบทภาพยนตร์ดีแล้วก็จะทำให้เราวางแผนขั้นตอนการถ่ายทำได้ดี

4.2 คัดเลือกนักแสดง และ การฝึกซ้อมนักแสดง

ผู้กำกับจำเป็นต้องคัดเลือกนักแสดงที่เหมาะสมกับบทบาท รวมทั้งฝึกซ้อมนักแสดงให้เข้าใจบทก่อนการถ่ายทำจริงจะเริ่ม โดยข้าพเจ้าได้ทำการคัดเลือกนักแสดงจากบุคลิกภายนอกก่อนว่าสอดคล้องกับบทหรือไม่ ในเรื่อง บทของ “แม่” จะเป็นผู้หญิงวัยประมาณ 30 กว่า รูปร่างพอม ความมั่นใจในตัวเอง ส่วนในบทบาทของ “ฉัน” จะเป็นเด็กผู้หญิงที่อายุ 15-18 ปี ดูเป็นเด็กเร่ร่อน ตามีแววตาเศร้า เมื่อลักษณะทางกายภาพภายนอกเหมาะสมกับบทบาทแล้วก็ถึงขั้นตอนของการ ซ้อมบท (rehearsal) ในการซ้อมบทนักแสดงนั้นควรมีการฝึกซ้อมกันก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งนี้ เพื่อให้นักแสดงมีการพัฒนาในบทบาทการแสดง อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความคุ้นเคยให้กับนักแสดง และผู้กำกับด้วย ซึ่งส่งผลทำให้การถ่ายทำราบรื่นขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet)

เอกสารการคัดเลือกนักแสดงเป็นส่วนที่ค่อนข้างสำคัญส่วนหนึ่ง เป็นข้อมูลต่างๆ ของนักแสดง เพื่อให้สะดวกต่อการติดต่อ และมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการถ่ายทำ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครหลัก

แม่ของชัน

รายละเอียดทางด้านกายภาพ

ชื่อ	นางราศิณี ชัยยศลาก
อายุ	37 ปี
เชื้อชาติ	ไทย สัญชาติ ไทย
ส่วนสูง	160 ซม.
สีผม	ดำ



ภาพที่ 4.1

รายละเอียดทางด้านสังคม

การศึกษา	ปวส
อาชีพ	แม่บ้าน
ฐานะ	ปานกลาง
งานอดิเรก	เย็บปัก ประดิษฐ์งานศิลปะ

การแสดงออกภายนอก

เป็นคนร่าเริงและรักลูกกับสามี มีอารมณ์อ่อนไหว กับสิ่งที่กระทบกระเทือน มีอารมณ์ศิลปินชอบประดิษฐ์ประดอย

จุดมุ่งหมายของตัวละคร

ต้องการให้ครอบครัวมีความสุขอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา รักและต้องการให้สามีและลูกเข้าใจตนเอง จนทำให้เกิดภาวะตำหนิตนเองและเสียสติเมื่อเกิดการผิดหวัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครหลัก

ชั้น

รายละเอียดทางด้านกายภาพ

ชื่อ	นางสาว สรัญญา ชัยยศลาก
อายุ	15 ปี
เชื้อชาติ	ไทย สัญชาติ ไทย
ส่วนสูง	158 ซม.
สีผม	ดำ

รายละเอียดทางด้านสังคม

การศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 4
อาชีพ	นักเรียน
ฐานะ	ปานกลาง

การแสดงออกภายนอก

เป็นเด็กที่รักแม่ คอยดูแลแม่ แต่ด้วยความเป็นวัยรุ่นจึงมองว่าสิ่งที่แม่ทำนั้นทำให้เธอเหนื่อยเกินกว่าจะรับไหว

จุดมุ่งหมายของตัวละคร

ต้องการให้แม่ใช้ชีวิตอยู่กับตัวเองถึงแม้ว่าพ่อจะไม่ต้องการ แต่เธอก็สามารถอยู่และมีความสุขกับแม่ได้



ภาพที่ 4.2

4.3 การวางแผนการถ่ายทำ (shooting plan)

เป็นสิ่งที่ผู้กำกับทุกคนควรจะทำ เพื่อที่จะลดปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นตลอดการถ่ายทำถ้าไม่มีการเตรียมการและวางแผนงานที่ดี ซึ่งการวางแผนงานการถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งออกเป็นสามส่วนได้ดังนี้

4.3.1 บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (shooting script)

เริ่มจากการศึกษาและอ่านบทให้เข้าใจรวมทั้งรายละเอียดของตัวละคร ฉาก เพื่อที่เวลานำบทมาทำเป็น บทถ่ายทำจะสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอได้ดียิ่งขึ้น เมื่อนำมาถ่ายทำก็จะใช้องค์ประกอบของการจัดวางภาพ ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง มาช่วยส่งเสริมในการเล่าเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างครบถ้วนและสมบูรณ์

Shooting script เรื่องของแม่กับฉัน

Sequence 1

Scene 1 ภายนอก / กลางวัน / แพลต

Shot 1 cu.

ชั้นกลับอยู่และสะดุ้งตื่น

Shot 2 ms.

ชั้นเดินออกมาพบว่าแม่นอนร้องไห้อยู่ที่พื้นข้าวของแตกกระจายเต็มห้อง

Shot 3 ls.

ชั้นก้มลงเก็บของในห้อง

Scene 2 ภายใน / กลางวัน / แพลต

Shot 4 ms.

แม่นั่งเหม่อลอยพิงขอบเตียงอยู่

Shot 5 ms.

ชั้นเดินเข้ามาหาแม่ที่ห้อง

Shot 6 ls.

ชั้นนั่งลงข้างๆ แม่ แล้วพูดกับแม่ว่า “แม่ชั้นไปเรียนก่อนนะ”

Shot 7 ms. 2 shot

แมื่อยังคงนั่งเหม่อลอยอยู่ไม่สนใจที่ชั้นพูด

Shot 8 ls.

ชั้นลุกขึ้นเดินออกจากห้องไป

Shot 9 cu.

หน้าแม่นิ่งเฉย

Shot 10 ms.

ชั้นกลับมาจากโรงเรียนเปิดประตูเข้าไปในห้องพบว่าแมื่อยังคงนั่งอยู่ที่เดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟดเอท

Scene 3 ภายนอก / กลางวัน / โรงเรียนShot 11 ms.

ชั้นเดินออกมาจากโรงเรียนพร้อมกับเพื่อนๆ

Shot 12 cu.

เพื่อนชวนชั้นไปเที่ยวห้างด้วยกัน

Shot 13 cu.

ชั้นบอกปฏิเสธเพื่อนไป

Shot 14 ls.

ชั้นวิ่งแยกออกมาจากกลุ่มเพื่อน และขึ้นรถเมล์

Shot 15 ms.

ชั้นซื้อข้าวที่ร้านอาหาร

Sequence 2**Scene 4 ภายใน / กลางวัน / แฟลต**Shot 16 cu.

ชั้นเปิดประตูห้องเข้ามามองเข้าไปในห้องแม่

Shot 17 ms.

แม่กำลังเย็บผ้าต่อกันระโยงระยางไปทั่วห้อง ชั้นเดินเข้าไปบอกแม่ว่าพ่อจะไม่กลับมาอีกแล้ว แล้ว
แม่ก็ก้มลงหยุดเย็บผ้าและกรีดร้องออกมา จากนั้นก็พบนางลงร้องไห้

Shot 18 ls.

ชั้นเดินเข้าไปกอดแม่และร้องไห้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5 ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียน**Shot 19 ls.**

ชั้นกับเพื่อนๆ ยืนอยู่หน้าชั้นเรียน เครื่องฉายสไลด์ส่องไฟไปหน้าห้อง เพื่อนยืนอยู่ตรงมุมห้อง แต่ชั้นยืนอยู่ตรงกลางห้องเพื่อเตรียมตัวพูดรายงานกลุ่ม เสียงอาจารย์บอกให้ชั้นเริ่มรายงานได้

Shot 20 ms.

ชั้นก้มหน้าก้มตาเปิดกระดาษที่อยู่ในมืออย่างทุลักทุเล กระดาษตกลงพื้น

Shot 21 cu.

เพื่อนในกลุ่มมีสีหน้าไม่พอใจ เสียงอาจารย์บอกว่าถ้าไม่พร้อมจะให้กลุ่มต่อไปรายงานต่อ

Shot 22 ls.

เพื่อนเดินเข้ามาหาชั้นและเอากะดาษไปจากมือชั้น และ บอกกับอาจารย์ว่าจะเป็นคนรายงานแทน ชั้นเดินไปยืนอยู่มุมห้องแทนที่

Shot 23 cu.

ชั้นยืนก้มหน้าด้วยสีหน้าเศร้าสร้อย

Scene 6 ภายใน / กลางวัน / แพลต**Shot 24 ms.**

ชั้นเดินถึงหน้าห้องในคอนโด ชั้นเปิดตู้จดหมายดู

Shot 25 cu.

ใบแจ้งบิลค่าเช่าห้องที่บวกค่าน้ำค่าไฟแล้ว 2 ใบ

Shot 26 ls.

ชั้นล้มตัวลงนอนกับเตียงในห้องของตัวเอง ชั้นหลับตาลงแล้วถอนหายใจ จากนั้นชั้นเอื้อมมือไปหยิบ กระเป๋านักเรียน และ หยิบจดหมายออกมาจากกระเป๋า

Shot 27 cu.

เป็นจดหมายเชิญผู้ปกครองไปพบที่โรงเรียน และอยู่ๆ ไฟก็ดับมือลง

Shot 28 cu.

ชั้นจุดเทียนและเดินไปห้องแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot 29 ls.

ชั้นเปิดประตูห้องแม่พบแม่นั่งอยู่บนเตียง

Shot 30 ms.

ชั้นบอกแม่ว่า “แม่ไม่ได้จ่ายค่าเช่าห้อง 2 เดือนแล้ว สงสัยเขาตัดไฟเรา”

Shot 31 cu.

แม่พูดกับชั้นว่า “ชั้นก็ไปบอกให้พ่อเขามาซ่อมไฟช๊วก พ่อเขาเก่งนะซ่อมไฟเก่ง มีอยู่ครั้งนึงทีวีเสีย พ่อเค้าก็เป็น.....” แม่พูดพร้อมเรื่องพ่อไม่ยอมหยุด

Shot 32 cu.

ชั้นมองหน้าแม่ด้วยความโกรธ “อะไรของแม่อีก พ่อเขาไม่อยู่แล้ว แม่เลิกบ้าซะที่แต่งหน้า แต่งตัว ทุกวันทำไมพ่อเขาไม่กลับมาหอรอก แม่หัดเป็นแม่ทำเหมือนแม่คนอื่นเขาได้ไหม ชั้นเหนื่อย แล้วก็เบื่อแม่ เบื่อๆๆๆ” แล้วชั้นก็วิ่งออกไปจากห้อง

Shot 33 ms.

แม่นั่งนิ่ง ไม่พูดจา

Shot 34 ls.

ชั้นออกมานั่งอยู่หน้าห้องที่ทางเดินของคอนโด ชั้นร้องไห้สะอึกสะอื้น ชักพนักชั้นก็กลับเข้าไปในห้อง

Shot 35 ls.

ชั้นเปิดประตูห้องแม่

Shot 36 ls.

แม่เอาสืขาวทาตัว จนขาวโพรนไปทั้งตัว

Shot 37 ms.

ชั้นมีสีหน้าตกใจและวิ่งเข้าไปหาแม่

Shot 38 ms.2 shot

ชั้นกอดแม่และถามว่าแม่ทำอะไร แต่แม่ไม่ตอบอะไรนั่งนิ่งดวงตาไม่กระพริบ

Shot 39 ls.

ชั้นพาแม่ไปที่ห้องน้ำ จะเปิดน้ำล้างตัวให้แม่แต่น้ำไม่ไหล ชั้นทรุดตัวลงนั่งร้องไห้กับพื้น

Shot 40 cu.

ชั้นโทรศัพท์หาพ่อ

Shot 41 cu.

มือหมอเลิกเปลือกตาแม่แล้วเอาไฟส่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot 42 ls.

ชั้นนั่งอยู่ในห้องแม่คนเดียว มีสีหน้าเศร้า

ตัดไป

Scene 9 ภายใน / กลางคืน / โรงพยาบาล

Shot 43 os.

ชั้นบอกพยาบาลว่าจะเยี่ยมคนไข้ พยาบาลบอกว่าเลยเวลาเยี่ยมแล้ว แต่ชั้นบอกว่าขอทราบเลขห้องหน่อยเพราะพรุ่งนี้จะได้มาเยี่ยม พยาบาลก็บอกเลขห้องและชั้นมา

Shot 44 ls.

ชั้นนั่งรอจนถึงเช้าที่เก้าอี้ใน โรงพยาบาล

Shot 45 ls.

ชั้นเข้าไปหาแม่ในห้อง

Shot 46 ms.

ชั้นมองหน้าแม่แล้วน้ำตาก็ไหลออกมา

เฟดเอาต์

Scene 10 ภายใน / กลางวัน / แฟลต

Shot 47 ls.

ชั้นกลับมาจากโรงเรียน

Shot 48 ms.

ชั้นยื่นให้แม่ดูกล่องข้าวที่ซื้อมาจาก

Shot 49 ls.

ชั้นเดินไปหลังบ้านเพื่อเอาข้าวเทใส่จานมาทานกับแม่

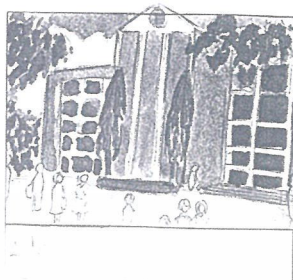
4.3.2 บทภาพ (Story Board)

เป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้สามารถกำกับและถ่ายทำได้ ราบรื่นยิ่งขึ้น เพราะเป็นการกำหนดว่าจะถ่ายทำอะไรบ้าง ทั้งเรื่องมุกตลก องค์กรประกอบภาพ และ ความต่อเนื่อง ของภาพและความสะดวกในการถ่ายทำ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

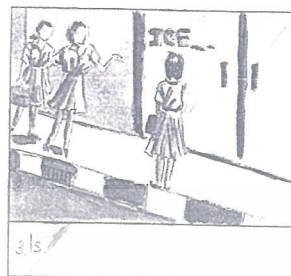
ภาพที่ 4.3



4.3.1



4.3.2



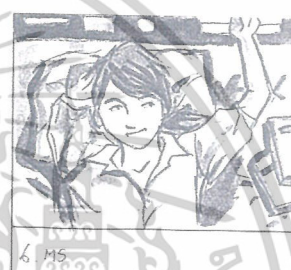
4.5.3



4.3.4



4.3.5



4.3.6



4.3.7



4.3.8



4.3.9



4.3.10



4.3.11

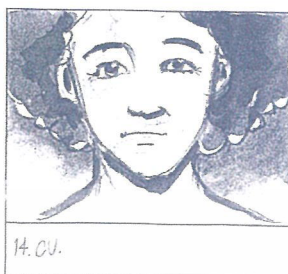


4.3.12

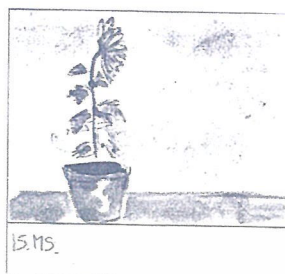
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



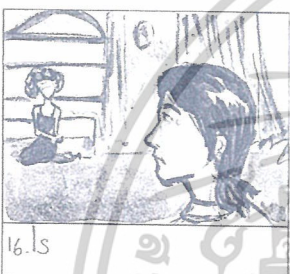
4.3.13



4.3.14



4.3.15



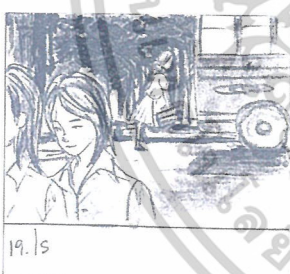
4.3.16



4.3.17



4.3.18



4.3.19



4.3.20



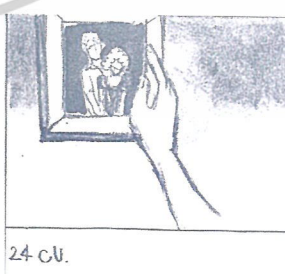
4.3.21



4.3.22



4.3.23



4.3.24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



25. MS

4.3.25



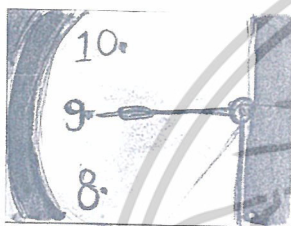
26. CU

4.3.26



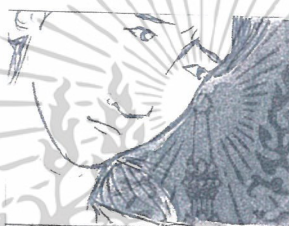
27. MS

4.3.27



28. CU

4.3.28



29. CU

4.3.29



30. PAN SHOT

4.3.30



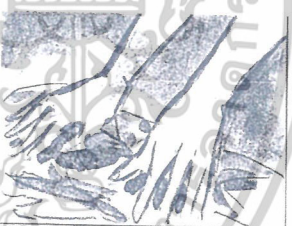
31. CU

4.3.31



32. S

4.3.32



33. CU

4.3.33



34. MS

4.3.34



35. CU

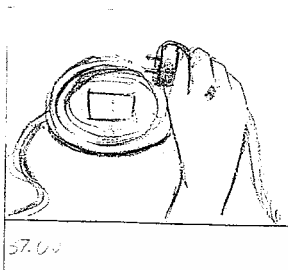
4.3.35



36. S

4.3.36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



4.3.37



4.3.38



4.3.39



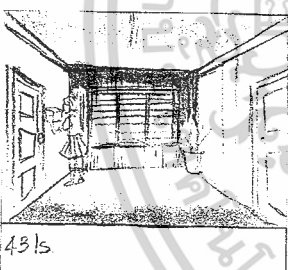
4.3.40



4.3.41



4.3.42



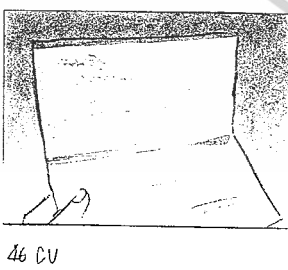
4.3.43



4.3.44



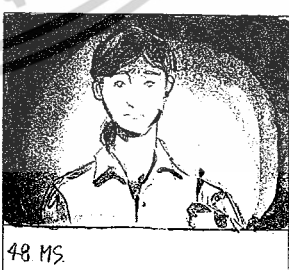
4.3.45



4.3.46

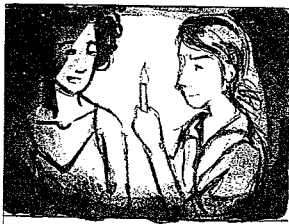


4.3.47



4.3.48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



49. MS.

4.3.49



50. CU

4.3.50



51. CU

4.3.51



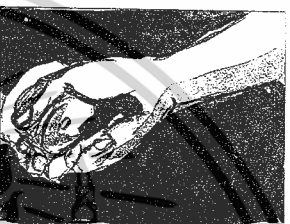
52. MS

4.3.52



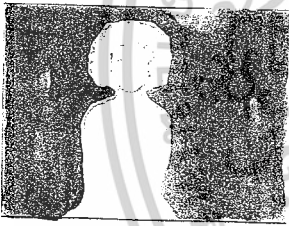
53. LS

4.3.53



54. CU

4.3.54



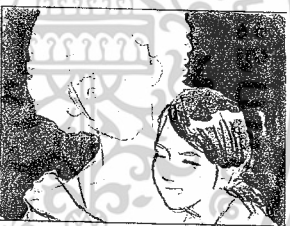
55. LS

4.3.55



56. MS

4.3.56



57. CU

4.3.57



58. MS

4.3.58



59. CU

4.3.59



60. CU

4.3.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



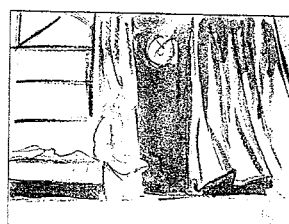
61. MS.

4.3.61



61. CU.

4.3.62



62 LS.

4.3.63



63. CU

4.3.64



64 MS.

4.3.65



65 LS.

4.3.66



66 MS

4.3.67



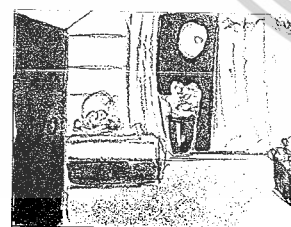
67 MCU

4.3.68



68 OS

4.3.69



69 LS.

4.3.70



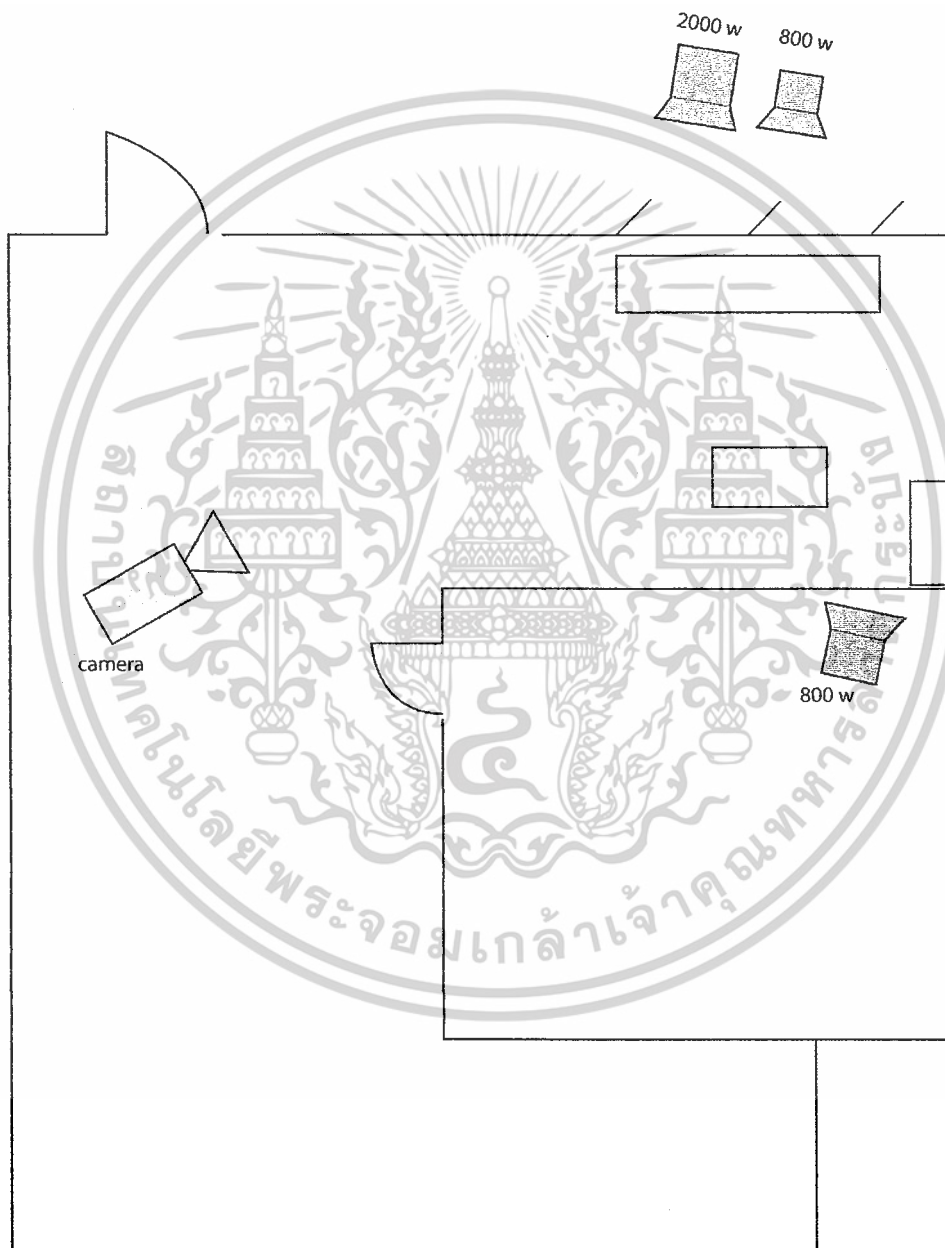
70 MS

4.3.71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 การจัดแสง (lighting)

ความสำคัญของแสง จะช่วยทำให้เกิดความสมจริง สามารถบอกช่วงเวลาและทำให้เกิดอารมณ์ทางภาพได้อีกด้วย ดังนั้นในการถ่ายทำภาพยนตร์การจัดแสงจึงเป็นส่วนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง



ภาพที่ 4.4

Lighting plan ฉากในเฟลต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown และ Call Sheet)

สามารถช่วยในเรื่องของการถ่ายทำถ่ายเพราะเราสามารถทราบว่าเราจะต้องถ่ายอะไรบ้างในวันไหน และ ยังเป็นการประหยัดเวลาในบางฉากที่สามารถรวบถ่ายในวันเดียวได้หรือในฉากที่ต้องควบคุมบางสิ่งเป็นพิเศษ จึงต้องมีการกำหนดการถ่ายให้แน่นอน สามารถให้นักแสดงได้อย่างถูกต้องไม่คลาดเคลื่อน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET	1	SCRIPT BREAKDOWN SHEET	วันที่ : 6 มีนาคม 2548
เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน		ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล	
ฉาก : Scene 3 , 5 ห้องเรียน Scene 7 , 8 โรงพยาบาล		INT	EXT
เหตุการณ์ : Scene 3 ชันนั่งเหม่อลอยในห้องเรียน scene 5 ชันรายงานหน้าชั้นเรียนไม่ได้			
Scene 7 ชันไปเยี่ยมแม่ที่โรงพยาบาล Scene 8 ชันคอยดูแลแม่ที่จนแม่หายป่วย			
DAY			
NIGHT			
นักแสดงหลัก		อุปกรณ์ในการถ่ายทำ :	
ปาลิดา หงส์กระจ่าง อโณทัย กิ่งพโยม		กล้อง video csnon xl 1 , ขาตั้งกล้อง มอนิเตอร์ ไฟ 800 วัตต์ 2 ดวง , ไฟ 2000 วัตต์ 1 ดวง เจลบลู , แผ่นกรองแสง , ขาตั้งไฟ century	
ตัวแสดงแทน	ตัวประกอบ	เครื่องแต่งกาย :	
	อาจารย์ ตั้งประเสริฐ ธาวินี แก้วเย็น ชลิดา ภิบาลสุข	ชุดผู้ป่วย , ชุดนักเรียนมัธยมปลาย ชุดนางพยาบาล	
สถานที่ถ่ายทำ		อุปกรณ์ประกอบฉาก :	
อาคารวิศวกรรมโยธา สจล.		เครื่องฉายแผ่นใส ผ้าพันแผล เสาไม้เกลือ ขวด น้ำเกลือ เติงผู้ป่วย	
การขนส่งและยานพาหนะ : มีรถไปรับทั้งนักแสดงและทีมงาน			
ทีมงาน			
ฉนิชา ภิบาลสุข , อนุพันธ์ บุตรเทียน , เบญจมาศ คงสาร นรชยา กิจฉนพานนท์ , ผดุง สมาจาร , ธนพล สารสันติกุล			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET	2	SCRIPT BREAKDOWN SHEET	วันที่ : 7 มีนาคม 2548
เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน		ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล	
ฉาก : scene 1 แพลต scene 2 แพลต		INT	EXT
เหตุการณ์ : Scene 1 พ่อกับแม่ทะเลาะกัน , scene 2 ชื่นเห็นแม่นั่งเหมอลอยจนกระทั่งเย็น			
DAY NIGHT			
นักแสดงหลัก		อุปกรณ์ในการถ่ายทำ :	
ปาลิดา หงส์กระจ่าง อโณทัย กิ่งพโยม		กล้อง video csnon xl 1 , ขาตั้งกล้อง มอนิเตอร์ ไฟ 800 วัตต์ 2 ดวง , ไฟ 2000 วัตต์ 1 ดวง เจลบลู , แผ่นกรองแสง , ขาตั้งไฟ century	
ตัวแสดงแทน	ตัวประกอบ	เครื่องแต่งกาย :	
	ธนากร รูปเกลี้ยง	ชุดของแม่เป็นเสื้อแขนกุศสี่เท่า กับ กางเกงขีนัส ชุดนักเรียนมัธยมปลาย	
สถานที่ถ่ายทำ		อุปกรณ์ประกอบฉาก :	
ตึก 26 การเคหะแห่งชาติคลองจั่น ห้อง 612		จักรเย็บผ้า ผ้าเย็บต่อกันยาวประมาณ 2 เมตร ข้าวกล่อง	
การขนส่งและยานพาหนะ : มีรถไปรับทั้งนักแสดงและทีมงาน			
ทีมงาน			
ณิชา ภิบาลสุข , อนุพันธ์ บุตรเทียน , ธนพล สาธรสันติกุล เชษฐ ชูเชิดวัฒนศักดิ์ , ธนากร รูปเกลี้ยง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHEET	3	SCRIPT BREAKDOWN SHEET	วันที่ : 8 มีนาคม 2548
เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน		ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล	
ฉาก : scene 4 แฟลต scene 6 แฟลต		INT EXT	
เหตุการณ์ : Scene 4 ชนกลับมาบ้านพบว่าแม่นั่งเย็บผ้าต่อกันยาวเต็มห้อง DAY Scene 6 ชนคำว่าแม่จนแม่เอาสีทาตัว NIGHT			
นักแสดงหลัก		อุปกรณ์ในการถ่ายทำ :	
ปาลิดา หงส์กระจ่าง อโณทัย กิ่งพโยม		กล้อง video csnon xl 1 , ขาตั้งกล้อง มอนิเตอร์ ไฟ 800 วัตต์ 2 ดวง , ไฟ 2000 วัตต์ 1 ดวง เจลบลู , แผ่นกรองแสง , ขาตั้งไฟ century	
ตัวแสดงแทน	ตัวประกอบ	เครื่องแต่งกาย :	
	ธนากร รูปเกลี้ยง ภาณุธร รูปเกลี้ยง	ชุดของแม่เป็นเสื้อแขนงูดสีเทา กับ กางเกงยีนส์ ชุดเสื้อสีดำ กับ กระโปรงสีดำ ชุดนักเรียนมัธยมปลาย	
สถานที่ถ่ายทำ		อุปกรณ์ประกอบฉาก :	
ตึก 26 การเคหะแห่งชาติคลองจั่น ห้อง 612		จักรเย็บผ้า ดินสอพอง	
การขนส่งและยานพาหนะ : มีรถไปรับทั้งนักแสดงและทีมงาน			
ทีมงาน			
ณิชชา ภิบาลสุข , อนุพันธ์ บุตรเทียน , ธนพล สารสันติกุล เชษฐ ชูเชิดวัฒนศักดิ์ , ธนากร รูปเกลี้ยง , เบญจมาศ คงสาคร			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการเรียกตัวนักแสดง (call sheet)

ในช่วงท้ายของขั้นตอนการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์ เอกสารการนัดเรียกตัวนักแสดง ควรจะทำขึ้นมาเพื่อเป็นการยืนยันและนัดหมายกำหนดการในการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจะมีการกำหนดชื่อและนักแสดงที่จะเข้าฉาก ฉากที่จะถ่ายทำ วัน เวลา และสถานที่ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องกันทุกฝ่าย



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				SHEET	1
วันที่ : 6 มีนาคม 2548			CONTACT	04-1000-961	
ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล					
เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน					
SCENE LIST	MAINCAST	EXTRA	DAY NIGHT	LOCATION	
Scene 3 , 5 ห้องเรียน	ชั้น	นักเรียน	D	อาคารวิศวกรรม	
Scene 7 , 8 โรงพยาบาล	แม่	พยาบาล	D / N	โยธา สจล.	
TIME QUEUE	เวลาขึ้นรถ	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก		
MAINCAST	ปาลิดา หงส์กระจำง	9.00 น.	10.30 น.	CONTACT	09-680-4567
	อโณทัย กิ่งพโยม	9.00 น.	10.30 น.		06-349-6192
EXTRA	อาจารย์ ถังประเสริฐ	10.00 น.	11.00 น.	CONTACT	09-775-9082
	ธาวินี แก้วเอี่ยม		11.00 น.		06-340-6921
	ชลิดา ภินาสสุข		11.00 น.		01-847-3652
แผนที่ สถานที่ถ่ายทำ อาคารวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ป้ายรถเมล์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์					
ทีมงาน				เวลาเริ่มงาน	
ณิชา ภินาสสุข , อนุพันธ์ บุตรเทียน , เบญจมาศ คงสาร นรชาย กัจจนพานนท์ , ผดุง สมาจาร , ธนพล สารสันติกุล				8.00 น.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				SHEET 2	
วันที่ : 7 มีนาคม 2548			CONTACT	04-1000-961	
ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล					
เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน					
SCENE LIST	MAINCAST	EXTRA	DAY NIGHT	LOCATION	
แฟลต 1, 2,	ชั้น แม่	เพื่อนบ้าน	D	ตึก 26 การเคหะ แห่งชาติคลองจั่น ห้อง 612	
TIME QUEUE	เวลาขึ้นรถ	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก		
MAINCAST	ปาลิดา หงส์กระอาจ	9.00 น.	10.00 น.	10.30 น.	CONTACT 09-680-4567 06-349-6192
	อโณทัย กิ่งพโยม	9.00 น.		10.30 น.	
EXTRA	ธนากร รูปเกลี้ยง	8.00 น.		11.00 น.	CONTACT 01-345-3104
แผนที่ 1 เสาปูนเหล็ก สถานที่ถ่ายทำ แฟลต 26 การเคหะคลองจั่น แฟลต 1 ต.สุขาภิบาล 2 เดอะมอลล์ บางกะปิ คลองแสนแสบ ต.สุขาภิบาล 3 แยกบ้านม้า รวมค่าทาง 4 แยกลำสาละ ต.ศรีนครินทร์ NIDA คลองแสนแสบ					
ทีมงาน				เวลาเริ่มงาน	
ณิชชา ภิบาลสุข , อนุพันธ์ บุตรเทียน , ธนพล สารสันติกุล เชษฐ์ ชูเชิดวัฒนศักดิ์, ธนากร รูปเกลี้ยง				8.00 น.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET				SHEET 3	
วันที่ : 8 มีนาคม 2548			CONTACT	04-1000-961	
ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล					
เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน					
SCENE LIST	MAINCAST	EXTRA	DAY NIGHT	LOCATION	
แฟลต 4 , 6	ชั้น แม่	เพื่อนบ้าน	D / N	ตึก 26 การเคหะ แห่งชาติคลองจั่น ห้อง 612	
TIME QUEUE	เวลาขึ้นรถ	เวลาแต่งหน้า	เวลาเข้าฉาก		
MAINCAST	ปาลิดา หงส์กระอาจ	9.00 น.	10.00 น.	10.30 น.	CONTACT 09-680-4567 06-349-6192
	อโณทัย กิ่งพโยม	9.00 น.		10.30 น.	
EXTRA	ธนากร รูปเกลี้ยง	8.00 น.		11.00 น.	CONTACT 01-345-3104
	ภารดร รูปเกลี้ยง	8.00 น.			
แผนที่					
ทีมงาน				เวลาเริ่มงาน	
ณิชา ภิบาลสุข , อนุพันธ์ บุตรเทียน , ธนพล สารสันติกุล เชษฐ์ ชูเว็ดวัฒนศักดิ์ , ธนากร รูปเกลี้ยง , เบญจมาศ คงสาคร				8.00 น.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 หาสถานที่ถ่ายทำ และ การกำกับศิลป์

สถานที่ถ่ายทำเป็นส่วนที่สำคัญกับเรื่องรวมทั้ง การกำกับศิลป์ ก็มีผลกับการดำเนินเรื่อง และเนื้อหาที่สอดคล้องกัน ในเรื่องฉากหลักจะเป็นที่บ้าน(แฟลต)และห้องรับแขกที่แม่ใช้เป็นที่ทำงานเป็นส่วนใหญ่ จึงมีการจัดฉากที่สถานที่จริง โดยเลือกห้องที่เหมาะสมและออกแบบ production design สอดคล้องกับตัวละคร และในส่วนของสถานที่อื่นๆ เช่น โรงพยาบาล ก็ได้เลือกอาคารที่มีลักษณะคล้ายกับโรงพยาบาลเพื่ออำนวยความสะดวกการถ่ายทำ การออกแบบงานสร้างเป็นการจัดทำและปรุงแต่งส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันในฉากให้มีทิศทางและดำเนินไปในแนวทางที่ผู้กำกับต้องการ บทภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะเป็นตัวกำหนดการออกแบบงานสร้างทั้งหมด ขั้นตอนนี้มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าขั้นตอนอื่น ๆ หากขาดการเตรียมการที่ดีแล้วก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดในขั้นตอนของการถ่ายทำ ภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นความสมจริงเป็นหลักใหญ่ เนื่องจากเป็นภาพยนตร์แนวชีวิตความสมจริงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ดังนั้นการออกแบบงานสร้างจะต้องขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความสมจริงด้วย

4.4.1 การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (location scout)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้สถานที่จริงในการถ่ายทำฉากหลัก เนื่องจากภาพยนตร์เป็นแนวที่ค่อนข้างสมจริง การใช้สถานที่จริงจึงอำนวยความสะดวกการถ่ายทอดภาพที่สมจริง แล้วใช้วิธีการจัดฉากตกแต่งสถานที่ให้มีความใกล้เคียงกับบทให้มากที่สุด



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.5
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายในแฟลคของชั้น

ลักษณะของห้องจะมีส่วนประกอบของอาชีพของตัวละครหลัก คือมีอาชีพเป็นช่างตัดเสื้อ ซึ่งในฉากก็จะมีจักรและหุ่นลองเสื้อผ้า รวมทั้งรูปถ่ายที่เป็นแม่กับพ่อเมื่อครั้งยังอยู่ด้วยกัน



ภาพที่ 4.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากโรงพยาบาล แผนกจิตเวช

เพื่อความสะดวกในการถ่ายทำจึงไม่ได้ถ่ายฉากนี้ในสถานที่จริง โดยใช้ตึกที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถานที่ถ่ายทำในฉากนี้ เนื่องจากเห็นว่ามีความเหมาะสมทั้งในด้านองค์ประกอบของภาพและความสะดวกในการถ่ายทำ



ภาพที่ 4.7



ภาพที่ 4.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)

เอกสารแสดงงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ (The Budget From) เป็นการจัดการรวมสรุปยอดของงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ เริ่มต้นตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมด นับตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายจนเสร็จออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณการถ่ายทำ						
เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน						
ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล						
ผู้จัดการกองถ่าย : ณิชา ภิบาลสุข						
จำนวนวันในการเดินทาง : วันที่ 6-8 มีนาคม 2548 ทั้งหมด 3 วัน						
จำนวนวันในการถ่ายทำ : วันที่ 6-8 มีนาคม 2548 ทั้งหมด 3 วัน						
รายการ	จำนวน	หน่วย	ราคา(บาท) / หน่วย		รวม	หมายเหตุ
(ก่อนการถ่ายทำ)						
ค่าขนส่งจักรเย็บผ้าและหุ่นลง เสื้อ	1	คัน	500		500	
ค่าเช่าวิกผม	1	อัน	500		500	
ค่าชุดผู้ปวย ผ้าห่ม	4	ชุด	600		600	
ค่าม้วน	1	แพ็ค	790		790	
ค่ารถประสานงาน			1500		1,500	
(ระหว่างการถ่ายทำ)						
ค่าเดินทาง			2000		2,000	
ค่าเช่ากล้อง	1	ตัว	3000		3,000	
ค่าอาหารทั้งหมด			3500		3,500	
(หลังการถ่ายทำ)						
ค่าม้วนล้างหัวเทป	1	ม้วน	600		600	
(เสร็จสิ้นการถ่ายทำ) รวมทั้งสิ้น					12,290	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

หลังจากมีการเตรียมการก่อนถ่ายทำเรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงขั้นตอนในการถ่ายทำจริงจึงเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่วางไว้ ซึ่งถ้าขั้นตอนการเตรียมการก่อนการถ่ายทำไม่ดีพอ ก็จะทำให้ดำเนินได้ช้าลงและด้อยประสิทธิภาพ งานก็จะออกมาไม่ดีตามที่คาดหวังเอาไว้

การถ่ายทำภาพยนตร์ขึ้นอยู่กับการจัดวางตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ การทำงานควรดำเนินไปอย่างรอบคอบและรัดกุม เพราะปัญหาต่างๆ ที่ไม่คาดคิดอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การตัดสินใจทำอะไรจึงควรมีความมั่นใจและทีมงานก็ควรให้ความร่วมมือกับผู้กำกับเป็นอย่างดี เพราะการทำงานในกองถ่าย คำสั่งของผู้กำกับเป็นสิ่งที่ทุกคนควรให้ความร่วมมือในการประสานงานให้ลุล่วงไปได้

ในขั้นตอนการถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ได้แก่

ฉากภายใน สถานที่ถ่ายทำได้แก่ ฉากใน แพลตฟอรม์รับแขก ภายในโรงพยาบาล รวมถึงฉากในห้องเรียน การถ่ายทำฉากในแพลตเป็นไปค่อนข้างลำบากเนื่องจากปัญหาของเนื้อที่อันจำกัด จึงทำให้เกิดความลำบากในการจัดแสง และ การวางกล้อง แต่ก็สามารถควบคุมการทำงานให้ลุล่วงตามเวลาที่กำหนดไว้ได้

ฉากภายนอก ได้แก่ ทางเดินในแพลต และภาพกว้างที่ใช้เปิดสถานที่ โรงเรียน และโรงพยาบาล ปัญหาที่เกิดขึ้นมีเฉพาะเรื่องของผู้คนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องในการแสดง ในส่วนเรื่องของการจัดแสง ได้ใช้แสงธรรมชาติ และใช้ reflect ในการเพิ่มแสงให้กับหน้าของนักแสดงสว่างขึ้น

การถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งลักษณะงานได้เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 การแสดง (Acting)

เป็นส่วนที่จะทำให้ภาพยนตร์ดำเนินเรื่องไปได้ เพราะฉะนั้นผู้กำกับจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจในบทอย่างแท้จริงเพื่อที่จะสามารถกำกับและตัดสินใจว่าการแสดงที่ได้ถ่ายทำไปนั้นใช้ได้หรือไม่ เป็นไปตามบทที่ต้องการจะสื่อสารหรือเปล่า

โดยหน้าที่ที่ดูแลในส่วนของการแสดงมีดังนี้

5.1.1 ผู้กำกับ (Director)

ในการกำกับภาพยนตร์ครั้งนี้ข้าพเจ้าในฐานะผู้กำกับ เป็นผู้ควบคุมดูแลการผลิตในทุกๆ ด้าน หน้าที่รับผิดชอบประการแรกของข้าพเจ้าคือการตีความบทภาพยนตร์ ผู้กำกับคือผู้ที่ต้องเข้าใจบทภาพยนตร์ให้ดีที่สุด เพราะผู้กำกับคือผู้เล่าเรื่อง มุมมองต่างๆ ในภาพยนตร์ล้วนแล้วแต่เกิดมาจากการตีความของผู้กำกับ

ประการที่สองข้าพเจ้าต้องสามารถสื่อสารในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการให้ทีมงานรับรู้ให้ได้ เพื่อที่จะได้ผลงานออกมาตามที่คาดหวังไว้ ต้องประสานงานกับทีมงาน นักแสดง และรวมถึงการติดต่อขอความอนุเคราะห์ต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ ข้าพเจ้าจึงต้องมีการเตรียมการก่อนถ่ายทำอย่างละเอียดและรอบคอบ

5.1.2 ผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant Director/A.D.)

ผู้ช่วยผู้กำกับมี 2 คน คือ

5.1.3 ผู้ช่วยผู้กำกับหนึ่ง (First Assistant Director)

ผู้ช่วยผู้กำกับหนึ่งเปรียบเสมือนมือขวาของผู้กำกับ หน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือเป็นผู้รักษาคำสั่งและระเบียบวินัยในกองถ่าย ทำให้การถ่ายทำดำเนินไปตามเป้าหมายที่กำหนด ผู้ช่วยผู้กำกับของข้าพเจ้าคือ นางสาวณิชา ภิวาสสุข ซึ่งคอยดูแลความเรียบร้อยในกองถ่าย เช่น ดูแลนักแสดง คิวการเข้าฉากของนักแสดง และ คอยประสานงานเรื่องอื่นๆ กับทีมงานให้เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.4 ผู้ช่วยผู้กำกับสอง (Second Assistant Director)

ผู้ช่วยสองรับผิดชอบช่วยเหลือหน่วยงานของผู้กำกับหนึ่ง หรือเรียกว่า “ผู้ช่วยสอง” คือนายอนุพันธ์ บุตรเทียน การเตรียมและการแจกแจงเอกสารการถ่ายทำทุกครั้ง เช่น ใบนัดหมายเวลาการถ่ายทำ (Call Sheet) ของคารา นักแสดง ทีมงาน ใบรายงานการถ่ายทำ (Production Report) นอกจากนี้ยังคอยดูแลคาราและทีมงานมาถึงสถานที่ถ่ายทำถูกทางและตรงเวลา ประกอบในการถ่ายทำ ตลอดจนทำทุกอย่างเพื่อช่วยเหลือผู้กำกับหนึ่งให้งานดำเนินต่อไปด้วยดีในแต่ละวัน

5.1.5 ผู้จดความต่อเนื่อง (Script Clerk หรือ Continuity Supervisor)

ผู้ที่คอยจดความต่อเนื่องในการถ่ายทำ คือ นายอนุพันธ์ บุตรเทียน เนื่องจากในภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องอาศัยความต่อเนื่องในการถ่ายทำเป็นอย่างมาก เพราะว่าในเรื่องนักแสดงมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพ คือมีรอยสักเพิ่มขึ้นในตอนท้ายเรื่อง ซึ่งในการถ่ายทำมีการแยกถ่ายก่อนหลังสลับกัน ดังนั้น ความต่อเนื่องจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการถ่ายทำครั้งนี้เพื่อให้เกิดความไม่ต่อเนื่องและไม่สมจริง

ในส่วนของนักแสดงที่มารับบทเป็นชั้น ได้แก่ นางสาว ชาลิศา หงส์กระจ่าง ข้าพเจ้าได้พิจารณาลักษณะตามบทบาทที่วางไว้คือเป็นเด็กวัยรุ่นช่วงมัธยมปลายอายุประมาณ 15-18 ปี ซึ่งนักแสดงที่ได้คัดเลือกมานี้มีอายุพอดีตรงตามที่กำหนดไว้ จากนั้นก็เป็นการซ้อมบท โดยข้าพเจ้าได้อธิบายเรื่องราวและบทบาทให้กับตัวนักแสดงฟัง แล้วจากนั้นก็นัดนักแสดงมาซ้อมบทบาทในวันต่อไปเพื่อให้นักแสดงได้มีเวลาเตรียมตัวและทำความเข้าใจกับบทให้ดียิ่งขึ้น และเมื่อถึงวันซ้อมบทบาทนักแสดงก็สามารถทำได้ดีทั้งสีหน้า ท่าทาง อารมณ์ และ แววตา ข้าพเจ้าได้บันทึกการซ้อมบทบาทเอาไว้เป็นวิดีโอเพื่อนำมาศึกษาข้อบกพร่องและจะได้นำไปปรับปรุงในการกำกับนักแสดงในครั้งต่อไปที่จะมีการถ่ายทำจริง

นักแสดงที่มารับบทเป็นแม่ ได้แก่ นางอโณทัย กิ่งโพยม ตามบทบาทที่วางไว้ลักษณะภายนอกของตัวละครตัวนี้จะต้องเป็นผู้หญิงวัยกลางคนที่ยังดูดีอยู่ รูปร่างค่อนข้างผอม ผอมยาว แต่นักแสดงที่คัดเลือกมานั้นผมสั้นจึงต้องให้นักแสดงสวมวิกเพื่อให้บุคลิกเข้ากับบทบาทที่วางไว้ และในส่วนอื่นๆ ก็ถือว่าตรงตามที่วางไว้ในบท ในส่วนของเรื่องการแสดง ข้าพเจ้าได้อธิบายเรื่องให้

นักแสดงฟังและนำบทให้นักแสดงกลับไปอ่านทำความเข้าใจ จากนั้นจึงค่อยให้นักแสดงมาซ้อมบท

ซึ่งนักแสดงก็สามารถเล่นได้ตามบทบาทที่วางไว้แต่ตัวนักแสดงจะค่อนข้างแสดงออกมากเกินไป ทำให้ดูไม่สมจริง ข้าพเจ้าต้องกำกับให้เขลดการแสดงออกลงมาบ้างถึงจะพอดีและไม่เกินจริงในแง่ของภาพยนตร์ด้วย

5.2 งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph)

การถ่ายทำเป็นขั้นตอนที่ถือได้ว่าสำคัญที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนที่จะทำให้เกิดภาพจากความคิดของตัวผู้กำกับ การทำงานในขั้นตอนนี้จึงต้องดำเนินไปด้วยความระมัดระวังและมีความแม่นยำในเรื่องของการถ่ายทำ และ การใช้อุปกรณ์ มิฉะนั้นภาพยนตร์ก็จะเป็นไปตามที่ผู้กำกับคิดภาพเอาไว้ทำให้งานออกมาไม่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงต้องมีการแบ่งงานในส่วนนี้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ ออกได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 ผู้กำกับภาพ (Director Of Photography)

ผู้กำกับภาพในภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ นายเชษฐ ชูเรศวพัฒนศักดิ์ เป็นผู้แปลความหมายจากผู้กำกับไปเป็นภาพให้ได้ความหมายอย่างที่คุณกำกับต้องการ หน้าที่ความรับผิดชอบจะอยู่ที่กล้อง แสง รวมถึงการเลือกใช้เลนส์ และการจัดองค์ประกอบภาพ การเคลื่อนกล้อง ขนาดของภาพ การควบคุมการทำงานทั้งหมดนี้ถ้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะได้ภาพที่สวยงามและถูกต้องตามความต้องการของผู้กำกับ

5.2.2 ผู้ถ่ายภาพ (Operative Camera)

เป็นตากล้องหลักในการถ่ายทำ มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของกล้อง และการเคลื่อนกล้อง รวมทั้งตรวจสอบในเรื่องของขนาดภาพ องค์ประกอบภาพ ซึ่งในการทำงานครั้งนี้ผู้ถ่ายภาพ เป็นคนเดียวกันกับผู้กำกับภาพ

5.2.3 ผู้ช่วยถ่ายภาพ (Assistant Camera)

ทำหน้าที่ช่วยผู้กำกับภาพ ตรวจสอบอุปกรณ์ ช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของการเคลื่อนย้ายตำแหน่งกล้อง มอนิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ บางครั้งมีบทบาทในการช่วยควบคุมกล้องบ้าง ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่นี้ คือ ข้าพเจ้าตัวผู้กำกับเอง เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการสื่อสารกับตากล้องให้ได้มากที่สุด และพื้นที่ถ่ายทำก็ค่อนข้างแคบข้าพเจ้าจึงทำหน้าที่นี้เองเพื่อความสะดวกในการถ่ายทำ

การถ่ายทำได้แบ่งออกเป็น 3 วัน โดยมีฉากที่โรงพยาบาลและโรงเรียนถ่ายในวันเดียวกัน 1 วัน ฉากที่แฟลตแบ่งถ่ายเป็น 2 วัน

วันที่ 6 มีนาคม ในวันนี้เป็นการถ่ายฉากที่โรงเรียนและโรงพยาบาล โดยใช้สถานที่เดียวกันในการจัดฉาก สถานที่ที่ใช้ถ่ายทำคือ ตึกวิศวกรรมโยธา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยฉากในห้องเรียนได้เลือกห้องเรียนในตึกนั้นเป็นสถานที่ถ่ายทำในฉากประกอบไปด้วยนักแสดงหลักและตัวประกอบ การจัดแสงได้ใช้ไฟ 2000 วัตต์ เป็นแหล่งแสงหลักที่ส่องเข้ามาทางหน้าต่าง และ เต็มไฟ 800 วัตต์เข้าที่ด้านหลังเพื่อเป็น backlight ให้กับนักแสดง

ส่วนในฉากของโรงพยาบาลก็ได้เลือกห้องในตึกนั้น ที่มีลักษณะคล้ายกับห้องในโรงพยาบาล คือมีสีขาวสะอาด การจัดแสงก็คล้ายกับฉากในห้องเรียนคือมีแหล่งแสงหลักจากหน้าต่างและมีการเติมแสงที่หน้านักแสดง และมีฉากที่ต้องถ่ายทำในตอนกลางคืนก็ถ่ายทำกันจริงในเวลากลางคืนเพื่อให้ได้ความสมจริง

วันที่ 7 และ 8 มีนาคม เป็นการถ่ายทำฉากในแฟลตที่ต้องแบ่งแยกเป็นสองวันเนื่องจากต้องการเวลาในการทำงานที่ไม่กระชั้นชิด เพราะเนื้อเรื่องส่วนใหญ่เกิดขึ้นในแฟลต จึงอยากได้ภาพที่ค่อนข้างดีและสามารถถ่ายทอดอารมณ์ให้คนดูรู้สึกร่วมได้ การจัดแสงส่วนใหญ่ก็จะเน้นการจัดแสงเลียนแบบธรรมชาติของแสง คือมีแสงหลักจากหน้าต่างหรือประตู และไฟจากภายในห้อง การถ่ายทำมีทั้งฉากกลางวันและฉากกลางคืน สำหรับฉากกลางคืนต้องถ่ายเป็น day for night เพราะว่าไม่สะดวกในสถานที่ถ่ายทำ จึงต้องนำผ้าดำมากันแสงธรรมชาติจากหน้าต่างและประตู แล้วจึงจัดแสงโดยใช้เจลบลูเพื่อช่วยให้แสงออกเป็นสีน้ำเงินคล้ายกับตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUITY REPORT				วันที่ : 6 มีนาคม 2548	
ภาพยนตร์เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน				SCENE	☒ DAY
ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล					☐ NIGHT
ดากล้อง : เซษฐ์ ชูเชิดวัฒนศักดิ์				SOUND	☐ REC.
กล้อง : canon xl 1					☐ NO REC.
ฉาก : 3 , 5 , 7 , 8					
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK	
3	11	Ls. ชั้นนั่งเรียน	1	ตัวประกอบหลุดเฟรม	
			2	Ok	
	12	Cu. ชั้นเหม่อลอย	1	สีหน้าไม่ได้	
			2	Ok	
5	19	Ls. ชนรายงานกับเพื่อนหน้าชั้นเรียน	1	นักแสดงพูดผิด	
			2	Ok	
	20	Ms. ชนก้มหน้าเปิดรายงาน	1	Ok	
	21	Cu. สีหน้าเพื่อน ไม่พอใจชน	1	Ok	
	22	Ls. เพื่อนเดินมารายงานแทนชน	1	โฟกัสไม่ทัน	
			2	นักแสดงหลุดเฟรม	
	23	Cu. สีหน้าชน ไม่สบายใจ	1	Ok	
7	43	Ls. ชนนั่งรอแม่ที่โรงบาล	1	Ok	
	44	Ls. ชนนั่งมองหน้าแม่	1	Ok	
	45	Cu. ชนมองหน้าแม่แล้วร้องไห้	1	แสดงไม่ได้	
			2	แสดงไม่ได้	
			3	Ok	
8	48	Ls. ชนเฝ้าดูแม่	1	Ok	
	49	Ms. ชนนั่งคุยกับแม่	1	Ok	
	50	Ls. ชนเดินคุยกับแม่	1	ok	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUITY REPORT				วันที่ : 7 มีนาคม 2548	
ภาพยนตร์เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน				SCENE	☒ DAY
ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล					☐ NIGHT
ตากล้อง : เซบัส ฐะเชิดวัฒนศักดิ์				SOUND	☐ REC.
กล้อง : canon xl 1					☒ NO REC.
ฉาก : 1 , 2					
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK	
1	1	Cu. ชันสะดุ้งตื่น	1	แสดงไม่ได้	
			2	Ok	
	2	Ms. ชันเดินออกมาดูแม่	1	สีหน้าไม่ได้	
			2	Ok	
	3	Ls. ชันก้มลงเก็บของ	1	Ok	
			2	Ok	
	4	Cu. แม่ร้องไห้	1	Ok	
			2	Ok	
	5	Ls. ชันเดินเข้าไปลานแม่ไปเรียน	1	Ok	
			2	Ok	
6	Ms. ชันพูดกับแม่ว่าจะไปเรียน	1	พูดผิด		
		2	โฟกัสไม่ทัน		
7	Cu. สีหน้าแม่เหม่อลอย	1	Ok		
		2	Ok		
10	Ls. ชันกลับมาจากโรงเรียน	1	Ok		
		2	Ok		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTINUITY REPORT			วันที่ : 8 มีนาคม 2548			
ภาพยนตร์เรื่อง : เรื่องของแม่กับฉัน			SCENE	☒ DAY		
ผู้กำกับ : ปิยพรรณ วนากุล				☐ NIGHT		
ตากล้อง : เชนฐ์ ชูเชิควัฒนศักดิ์			SOUND	☐ REC.		
กล้อง : canon xl 1				☒ NO REC.		
ฉาก : 4 , 6						
SCENE	SHOT	DESCRIPTION	TAKE	REMARK		
4	16	Ms . ชันเปิดประตูเข้ามาในห้องพบแม่เย็บเสื้อต่อกัน	1	แสดงไม่ได้		
			2	สีหน้าไม่ได้		
			3	Ok		
	17	Cu . แม่เย็บผ้า	1	Ok		
			18	Ls . ชันเข้าไปถามแม่	1	ไฟกัสไม่ทัน
					2	นักแสดงหลุดเฟรม
	3	Ok				
	19	Cu . ชันเข้าไปกอดแม่	1	Ok		
	6	24	Ls . ชันกลับมาห้องเปิดดูใบคำเช่าห้อง , ใบเชิญผู้ปกครอง	1	Ok	
		25	Ms . ชันหน้าเศร้า	1	Ok	
		26	Cu . ใบคำเช่าห้อง , ใบเชิญผู้ปกครอง	1	Ok	
		27	Ms . แม่กลับมาบ้านพร้อมรอยสัก	1	นักแสดงหลุดเฟรม	
					ไฟกัสไม่ทัน	
28	Ls . ชันว่าแม่		สีหน้าไม่ได้			
		1	พูดผิด			
		2	สีหน้าไม่ได้			
			3	Ok		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 การจัดการ (Production Manager)

สถานที่ถ่ายทำและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นสถานที่จริงคือแฟลต และตามบทตัวละครมีอาชีพเป็นช่างตัดเสื้อเพราะ จึงต้องมีจักรและหุ่นสำหรับลองเสื้อ เพื่อความสมจริง และยังมีฉากที่แม่เอาเสื้อของตัวเองและพามาเย็บต่อกัน จึงต้องมีการเตรียมเสื้อผ้าของผู้หญิงและผู้ชายที่เย็บต่อกันเป็นแนวยาวเพื่อเอามาโยงให้รอบห้อง ส่วนรายละเอียดในฉากอื่นๆ ฉากในโรงเรียนก็มีการใช้ overhead ในฉากที่มีการรายงานหน้าชั้นของชั้น

อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำมีกล้อง canon xl 1 ซึ่งเช่ามา และไฟที่ใช้มีไฟ 2000 วัตต์ 1 ตัว ไฟ 800 2 ตัว เทลซึ่ง เจลบลู เซนจูรี่ ซึ่งยืมจากสถาบันไป

การนัดนักแสดงก็จะมีการบอกนักแสดงล่วงหน้าเพื่อให้นักแสดงได้มีการเตรียมตัว และบอกถึงฉากที่ต้องแสดงด้วย ในส่วนของการเดินทางข้าพเจ้าได้จัดรถไปรับนักแสดงเองโดยนักแสดงไม่ต้องเดินทางมาสถานที่ถ่ายทำเอง เพื่อความสะดวกและลดปัญหาการผิดพลาดในเรื่องการหาสถานที่ถ่ายทำไม่เจอ

การแต่งหน้าและทรงผมในภาพยนตร์เรื่องนี้มีความสำคัญเช่นกัน เช่นฉากที่แม่ป่วยเข้าโรงพยาบาลก็จะมีการแต่งให้นักแสดงดูโทรมขึ้น และในเรื่องนักแสดงที่มาแสดงเป็นแม่จะต้องใส่วิกเพราะนักแสดงมีผมสั้น เพื่อให้ดูสมบทบาทจึงต้องนำวิกผมยาวมาให้นักแสดงใส่ และในเรื่องยังต้องมีฉากที่นักแสดงไปสักมา จึงต้องมีการเขียนรอยสักปลอมขึ้นมาโดยใช้สีสำหรับการเขียนเสนาน้ำเพื่อให้ได้รอยสักที่ดูคล้ายของจริงมากที่สุด

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post - Production)

การตัดต่อลำดับภาพ

ภาพยนตร์เรื่อง “ เรื่องของแม่กับฉัน ” เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตการเล่าเรื่องจึงต้องอาศัยการแสดงของตัวละครเป็นหลัก โดยเน้นในเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเป็นหลัก

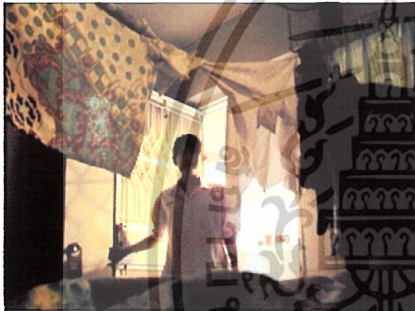
การเล่าเรื่องจึงอาศัยการตัดต่อแบบต่อเนื่อง (Continuity Cutting) คือการตัดต่อที่เน้นความสัมพันธ์กันระหว่างแอ็คชั่น ทิศทางการมอง องค์ประกอบภาพ เวลา พื้นที่ แสง เงา และ สี ทั้งหมดมีความต่อเนื่องกันระหว่างช็อตต่อช็อต ซึ่งวิธีการตัดต่อให้เกิดความต่อเนื่องต้องคำนึงถึงการถ่ายทวนซ้ำแอ็คชั่น (over – lapse) เพื่อที่เวลาตัดต่อจะเกิดความต่อเนื่องทางด้านภาพ

นอกจากความต่อเนื่องในการตัดต่อแล้วยังต้องมีการอาศัยเทคนิคพิเศษเพื่อช่วยให้เกิดความลื่นไหลและเพื่อบอกระยะเวลาที่ผ่านไปของแต่ละช่วงการเล่าเรื่องด้วย เช่น การใช้เทคนิค Dissolve เพื่อให้ภาพดูนุ่มนวลขึ้นและเป็นการยืดเวลาในช่วงนั้นให้ดูยาวนานยิ่งขึ้น การใช้ fade เข้า ออก ช่วยให้แยกแยะเวลาและสถานการณ์ออกจากกันในแต่ละฉากได้ รวมถึงการใช้เทคนิค slow ให้ภาพช้าลง มีผลช่วยดึงอารมณ์ให้คนดูรับรู้ในฉากนั้นๆ นานขึ้น

6.1 รูปแบบของการตัดต่อ

ในการตัดต่อของแต่ละฉากนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการตัดต่อสามารถช่วยบอกอารมณ์ของฉากนั้นๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่นในฉากที่ชันกลับบ้านแล้วพบว่าแม่เย็บผ้าด้วยกันยาวระโยระยางไปรอบห้อง ซึ่งฉากนี้เป็นฉากที่จิตใจของตัวละครผิดปกติ ฉะนั้นการตัดต่อก็ควรจะมีหลายขนาดภาพและหลายมุมกล้อง เพื่อแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่สับสนของตัวละคร

ภาพที่ 6.1



6.1.1



6.1.2



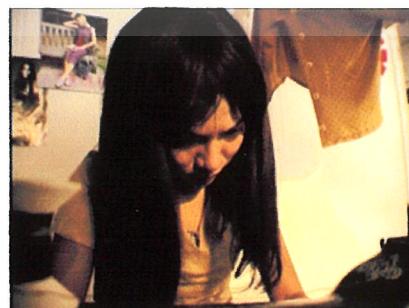
6.1.3



6.1.4



6.1.5



6.1.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นฉากที่ซนตกใจที่แม่เอาสีทาตัว อารมณ์ของตัวละครจะต้องเต็มไปด้วยความสับสน การตัดต่อจะค่อนข้างรวดเร็ว



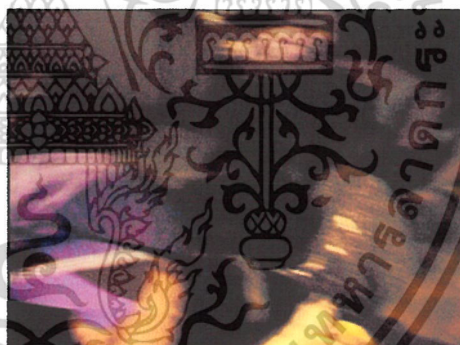
6.1.7



6.1.8



6.1.9



6.1.10



6.1.11



6.1.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การตัดต่อลำดับเสียง (Sound Post – Production)

เสียงในภาพยนตร์นั้นเป็นส่วนที่มีความสำคัญเช่นกัน เพราะเสียงจะทำให้ภาพยนตร์สมบูรณ์ขึ้น ช่วยเพิ่มทั้งทางด้านอารมณ์และความรู้สึก ทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกร่วม และเข้าใจในเรื่องมากขึ้น

6.2.1 เสียงสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาเป็นส่วนสำคัญในการช่วยเสริมการเล่าเรื่อง ลักษณะนิสัยของตัวละครได้อย่างชัดเจนขึ้น เพราะนั้นบทสนทนาจึงต้องมีความกลมกลืนและไม่ขัดแย้งกับตัวละคร

เสียงสนทนาที่ใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเสียงที่บันทึกไว้ระหว่างการถ่ายทำพร้อมกับการถ่ายภาพ ซึ่งเมื่อนำมาตัดต่อก็จะได้อารมณ์ที่สัมพันธ์ไปกับการแสดงของตัวละคร เพราะออกมาจากการแสดงที่แท้จริง

6.2.2 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการบันทึกเสียงไปพร้อมกับภาพ เพราะฉะนั้นเวลาตัดต่อนำคำทมาชนคัท อาจจะทำให้เสียงโดด จึงต้องมีการบันทึกเสียง Ambience แยกต่างหากเพื่อนำมาใช้ปูเส้นเสียงเพื่อความกลมกลืนของเสียง

6.2.3 เสียงดนตรีประกอบ (Music)

ดนตรีประกอบเป็นส่วนที่สามารถนำไปช่วยเพิ่มอารมณ์ให้กับการเล่าเรื่องได้แม้เสียงดนตรีได้นำมาประกอบกับภาพแล้วก็จะเกิดอารมณ์ที่ผู้ชมรับรู้ได้มากขึ้น ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการ

ใช้ดนตรีประกอบในช่วงคลี่คลายเรื่อง เพื่อช่วยเสริมอารมณ์ให้กับคนดูว่าตัวละครรู้สึก
เศร้าและเหงากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

6.3 การตัดต่อดิจิทัลวิดีโอ

เป็นการตัดต่อ พีซี ที่มีช่องต่อ 1394 อยู่ ซึ่งใช้เป็นช่องทางส่งข้อมูลทั้งภาพและเสียงเข้ามา
เก็บไว้ในฮาร์ดดิสก์ โปรแกรมตัดต่อจะทำการตัดต่อวิดีโอในรูปแบบของข้อมูล dv แท้ๆ สำหรับ
โปรแกรมที่นำมาใช้รองรับในการตัดต่อคือ โปรแกรม premiere 6.0 และ after effect



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

ในการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ขั้นต้นในการเรียนรู้การทำงานในสายงานภาพยนตร์ เพราะการทำงานจริงนั้นต้องเจอทั้งปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา จึงถือได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแบบทดสอบเบื้องต้นว่าสามารถนำความรู้ที่มีมาใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์ที่สุด

การตัดสินใจต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดการทำงานถือเป็นบทเรียนในการตัดสินใจในงานครั้งต่อไป เพราะเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นการตัดสินใจในทุกครั้งก็ควรอยู่บนพื้นฐานของกระบวนการทางภาพยนตร์ด้วย

ในบทนี้ข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงปัญหาในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อไป

7.1 ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ (Pre - Production)

บทภาพยนตร์

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการเขียนบท คือ ไม่สามารถจับประเด็นได้ การเล่าเรื่องมักจะไม่นุ่มเน้นไปที่ประเด็น จึงทำให้เรื่องขาดความน่าสนใจไป และปัญหาการเขียนบทที่เขียนย่อไม่กระชับ เลือคนั้นแต่ส่วนที่สำคัญจึงทำให้เกิดความน่าเบื่อในการเล่าเรื่อง ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาเพื่อนำมาแก้ไขผลงานให้ดีขึ้น มีความสมบูรณ์มากขึ้น เพื่อเป็นการลดปัญหาที่จะลงผลไปยังเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานส่วนอื่นๆ ได้ เพราะถ้าเรามีบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์การเตรียมงานในขั้นตอนต่างๆ ก็จะง่ายขึ้นด้วย

7.2 ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ (production)

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำมักจะเป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่พร้อมในขั้นตอนการเตรียมก่อนถ่ายทำ และ ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดตลอดการทำงาน ทั้งในเรื่องของนักแสดง สถานที่ อุปกรณ์ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

7.2.1 นักแสดง

ในการนัดวันและเวลานักแสดงนั้นเป็นเรื่องที่ต้องจัดการและเลือกหาวันที่นักแสดงมีความพร้อมในการทำงาน ยิ่งโดยเฉพาะการถ่ายที่ต้องมีการเข้าฉากร่วมกันสองคน การจะหาเวลาว่างที่ตรงกันของนักแสดงจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก จึงต้องอาศัยการbreakdownที่ดีเพื่อที่จะได้สอดคล้องกับเวลาว่างของนักแสดง

7.2.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์ในครั้งนี้ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัล ซึ่งง่ายต่อการควบคุมและถ่ายทำ แต่ปัญหาที่ข้าพเจ้าได้เจอนั้นคือปัญหาของหัวเทปไม่สะอาด ดังนั้น ก่อนการเข้ากล้องจากบริษัทจึงควรตรวจเช็คสภาพกล้องให้ดีเสียก่อน ในส่วนของปัญหาอุปกรณ์อื่นก็มีเช่น ไฟ ซึ่งไฟเมื่อเปิดใช้เป็นเวลานานจะทำให้หลอดขาดได้จึงควรดูแลเรื่องของการปิดและเปิด เพื่อให้หลอดขาด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อไฟฟ้าดับได้

นอกจากปัญหาข้างต้นแล้วการทำงานในครั้งนี้ถือว่าดำเนินไปด้วยดี ซึ่งอาจจะมีปัญหาเกิดขึ้นเล็กน้อย แต่โดยรวมแล้วถือว่าการทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำลุล่วงไปด้วยดี

7.3 ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ม้วนเทป DV

ดังที่กล่าวข้างต้นข้าพเจ้าเจอปัญหาเรื่องกล้องที่ไม่สมบูรณ์ เมื่อข้าพเจ้าreplay เทปจากกล้องจึงทำให้เนื้อเทปกรงออกมา ซึ่งสร้างความลำบากในการแก้ไขให้กลับคืนได้ดังเดิม เพราะเนื้อเทปในส่วนนั้นจะเสียไป

เสียง

ปัญหาด้านเสียงคือ เสียงรบกวนจากภายนอก เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำเป็นสถานที่ชุมชน จึงทำให้มีเสียงรบกวนมากมายเกิดขึ้น อีกทั้งในบางฉากเสียงก็เบาเกินไป จึงทำให้ต้องไปปรับแต่งเอาในขั้นตอนการตัดต่อ

ข้อเสนอแนะ

การทำงานในแต่ละขั้นตอนนี้ นับว่ามีความสำคัญต่อเนื่องกัน เพราะถ้าขั้นตอนนี้ใดขั้นตอนนี้บกพร่องก็จะทำให้ส่งผลไปยังขั้นตอนอื่นๆ ต่อไป ฉะนั้นในการทำงานในแต่ละขั้นตอนควรดำเนินไปอย่างรอบคอบและระมัดระวัง ในข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้

จากการทำงานในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับบทเรียนต่างๆ มากมาย ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ดำเนินงานเองก็คงจะไม่ทราบว่าการทำงานนั้นมีความยากลำบากเพียงใด กว่าที่จะได้ภาพยนตร์มาสักหนึ่งเรื่อง ประสบการณ์นี้จะช่วยให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจการทำงานได้ดีขึ้น เมื่อต้องออกไปประกอบอาชีพจริง ซึ่งมีปัญหาเกิดขึ้นมากกว่านี้หลายเท่า

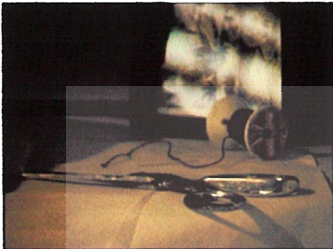
ภาคผนวก

ก.ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “ เรื่องของแม่กับฉัน ”



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

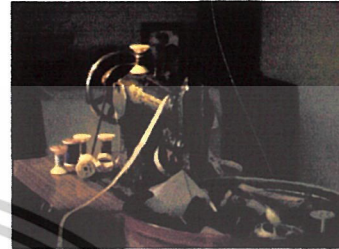
ภาพที่ 7.1



7.1.1



7.1.2



7.1.3



7.1.4



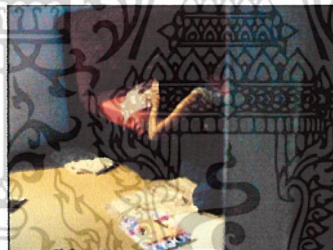
7.1.5



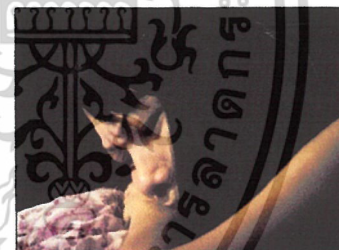
7.1.6



7.1.7



7.1.8



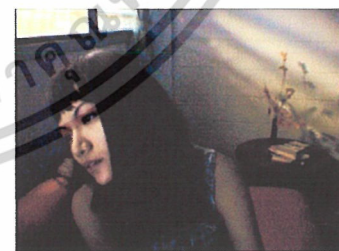
7.1.9



7.1.10



7.1.11



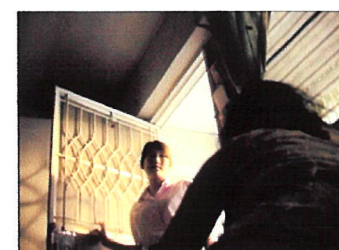
7.1.12



7.1.13

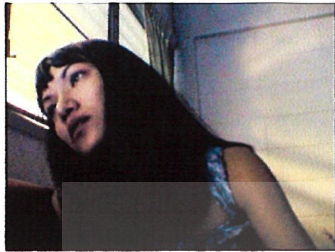


7.1.14



7.1.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



7.1.16



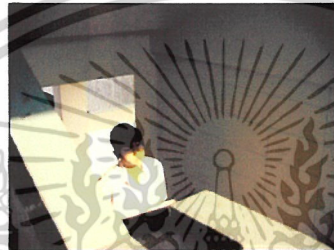
7.1.17



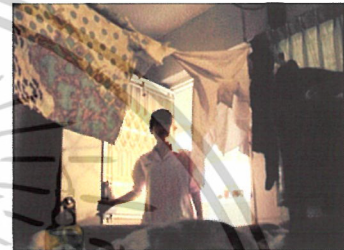
7.1.18



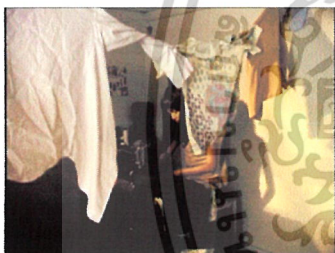
7.1.19



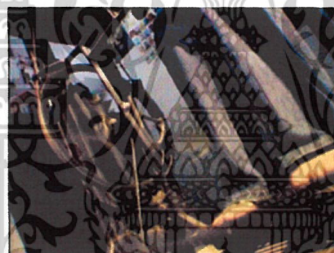
7.1.20



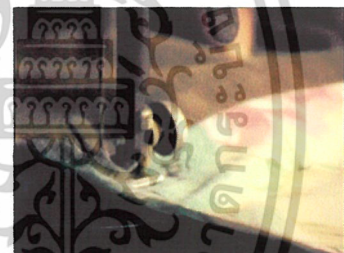
7.1.21



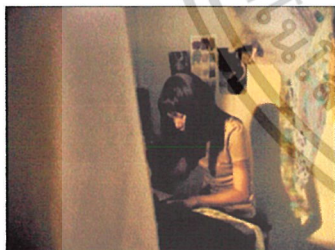
7.1.22



7.1.23



7.1.24



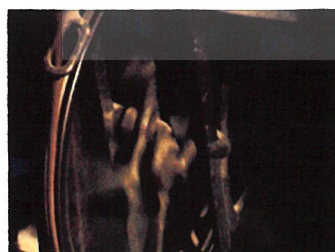
7.1.25



7.1.26



7.1.27



7.1.28



7.1.29

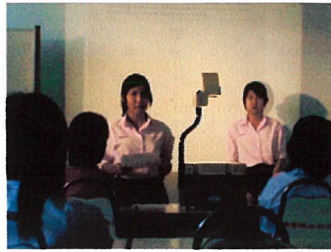


7.1.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



7.1.31



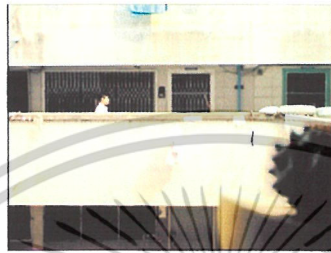
7.1.32



7.1.33



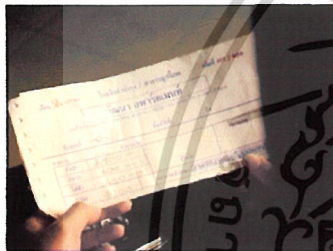
7.1.34



7.1.35



7.1.36



7.1.37



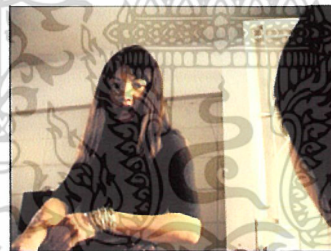
7.1.38



7.1.39



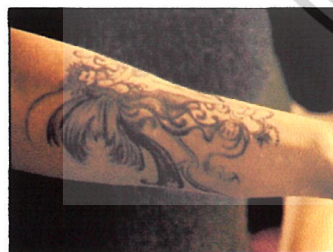
7.1.40



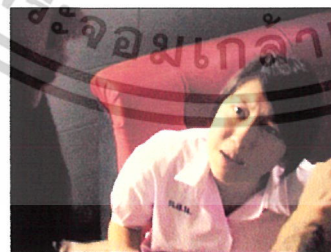
7.1.41



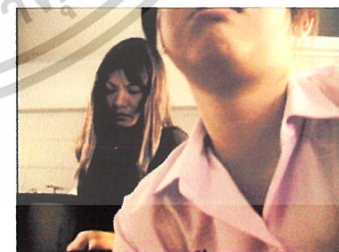
7.1.42



7.1.43



7.1.44



7.1.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



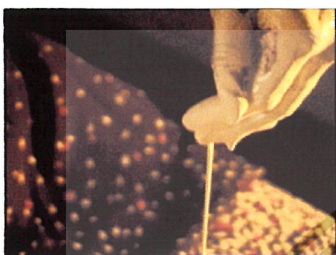
7.1.46



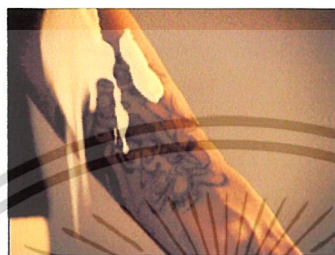
7.1.47



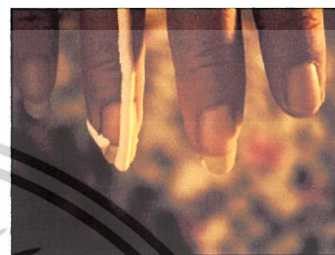
7.1.48



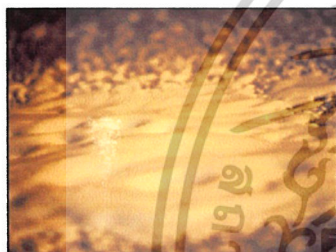
7.1.49



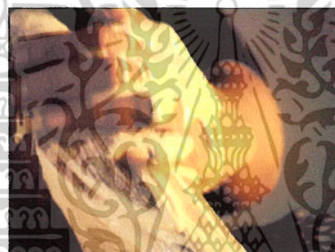
7.1.50



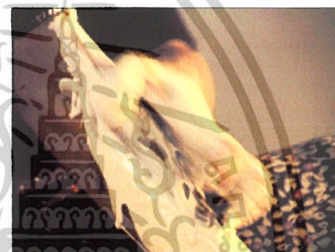
7.1.51



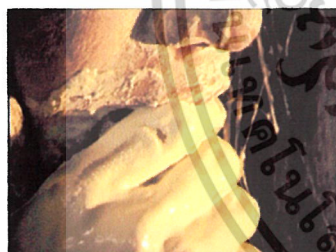
7.1.52



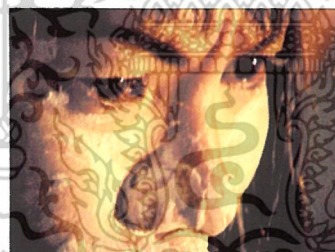
7.1.53



7.1.54



7.1.55



7.1.56



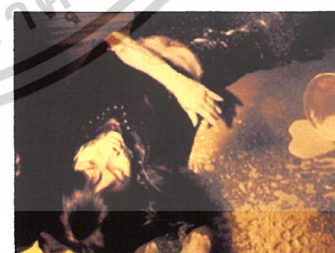
7.1.57



7.1.58



7.1.59



7.1.60

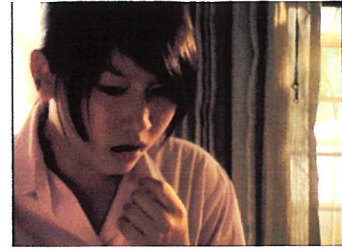
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



7.1.61



7.1.62



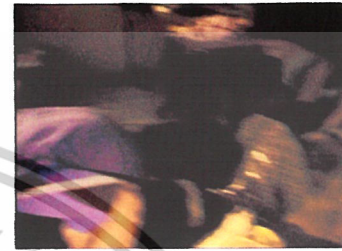
7.1.63



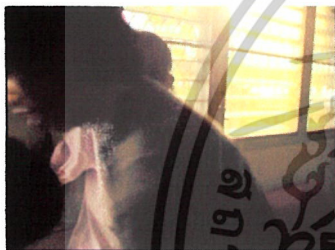
7.1.64



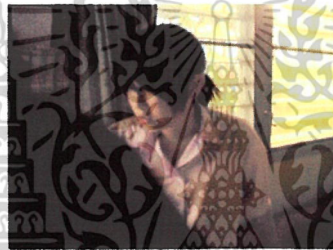
7.1.65



7.1.66



7.1.67



7.1.68



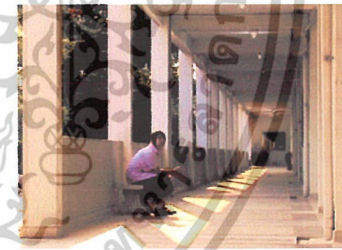
7.1.69



7.1.70



7.1.71



7.1.72



7.1.73



7.1.74



7.1.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



7.1.76



7.1.77



7.1.78



7.1.79



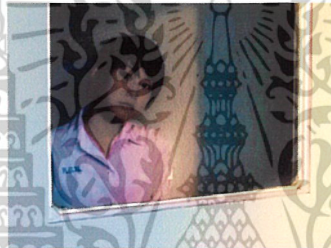
7.1.80



7.1.81



7.1.82



7.1.83



7.1.84



7.1.85



7.1.86



7.1.87



7.1.88



7.1.89



7.1.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



7.1.91



7.1.92



7.1.93



7.1.94



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เฉลิมเกียรติ ผิวเนียน , หนังสือ จิตวิทยาเบื้องต้น , กรุงเทพมหานคร ; สำนักพิมพ์ สมิต ,
พิมพ์ครั้งที่ล่าสุด พ.ศ. 2544

พรประสิทธิ์ พัฒนารักษ์ , การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง , กรุงเทพมหานคร ; มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, พ.ศ.2542

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม , คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ;
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545

สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ คุณ วีรธรรม ไชยมงคล , โรคซึมเศร้า ; โดย ปิยะพรรณ วนากุล ,
หัวหน้าพยาบาลแผนกจิตเวช โรงพยาบาลบ้านสมเด็จ กรุงเทพมหานคร ,
12 มิถุนายน พ.ศ. 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวปิยพรรณ วนากุล

เกิดวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา 2537	โรงเรียนคริสตธรรมศึกษา จ.กรุงเทพมหานคร
ระดับมัธยมศึกษา 2543	โรงเรียนลาซาล จ.กรุงเทพมหานคร
ระดับปริญญาตรี 2544-2547	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตย์ สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ

ประวัติผลงานภาพยนตร์

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก ความยาว 10 นาที จากวิชาการกำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง “เมื่อมีเธอ” ในตำแหน่งผู้กำกับ พ.ศ. 2545 ถ่ายทำด้วยระบบ ดิจิตอล
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นความยาว 5 นาที จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์ 1 เรื่อง “ใครนะเด็ก ” ในตำแหน่งกำกับศิลป์ พ.ศ. 2546 ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 mm
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสยองขวัญ ความยาวไม่เกิน 7 นาที จากวิชาการกำกับภาพยนตร์ 2 เรื่อง “สัมผัส” ในตำแหน่งผู้กำกับ พ.ศ. 2546 ถ่ายทำด้วยระบบดิจิตอล
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 10 นาที จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์ 2 เรื่อง “ฉันไม่ใช่ดอกไม้” ในตำแหน่งผู้กำกับ พ.ศ. 2546 ถ่ายทำด้วยฟิล์ม 16 mm
- ภาพยนตร์โฆษณา ความยาวไม่เกิน 40 วินาที จากวิชาการถ่ายทำโฆษณา เป็นภาพยนตร์โฆษณา “สปอนเซอร์” ในตำแหน่ง ผู้เขียน screen play พ.ศ. 2547 ถ่ายทำด้วย เบต้าแคม
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาศิลปนิพนธ์ เรื่อง “เรื่องของแม่กับฉัน” ในตำแหน่งผู้กำกับ พ.ศ. 2547 ถ่ายทำด้วยระบบ ดิจิตอล